Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 24 (739)

16 – 20 червня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

Ми обов'язково переможемо... Тому що за нами – правда

2 стор.

Президент України – Верховний Головнокомандувач ЗС України:

"Армія є і буде пріоритетом номер один"

18 червня у Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського відбувся випуск слухачів оперативно-стратегічного та оперативно-тактичного рівнів підготовки, а також пройшли урочисті заходи, присвячені 100-річному ювілею початку підготовки військових фахівців в навчальних корпусах НУОУ.

В урочистостях взяв участь Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко, в.о. Міністра оборони генерал-полковник Михайло Коваль, керівний склад оборонного відомства та Генштабу ЗС України, а також глава УПЦ Київського патріархату Філарет.

Верховний Головнокомандувач привітав офіцерів із закінченням навчання та зі 100-річним ювілеєм навчального закладу.

– Сто років тому в Києві на історичному місці, яке назвали Кадетським Гаєм, була започаткована естафета військової освіти, славних офіцерських традицій та ратних справ. І я, і весь український народ віримо у вас, дорогі генерали, офіцери, дорогі випускники, та покладаємо на вас надію. І я впевнений, я знаю – ми будемо пишатися вами! Слава Україні! – зазначив Петро Порошенко.

2 стор.

Президент України – Верховний Головнокомандувач ЗС України:

“Армія є і буде пріоритетом номер один”

Закінчення. Початок на 1 стор.

Президент України підкреслив, що зараз відновлення боєздатності української армії є головним пріоритетом для влади.

– Я можу вас запевнити: і для мене, і для українського уряду, і, головне, – для українського народу армія є і буде пріоритетом номер один, – заявив Глава держави.

Петро Порошенко вручив випускникам університету золоті медалі та дипломи з відзнакою. А генерал-полковник Михайло Коваль нагородив перехідною шаблею часів Богдана Хмельницького кращого випускника оперативно-тактичного рівня підготовки майора Євгена Кіяшка.

Випускники виголосили урочисту клятву випускника Національного університету оборони України.

За результатами державної атестації та згідно з рішенням ДЕК, 134 випускники НУОУ отримали дипломи магістра, 16 з яких – з відзнакою. Троє слухачів отримали диплом з відзнакою та золотою медаллю.

Мережу Регіональних громадських приймалень Міноборони розширено

У Вінниці, на базі обласного військкомату, розпочала роботу Регіональна громадська приймальня Міністерства оборони України.

Військовий комісар Вінницької області полковник Геннадій Долгашов наголосив, що приймальня створена і працюватиме для ефективного сприяння громадянам у вирішенні питань їх соціально-правового захисту, проблемних питань пов’язаних із проходженням військової служби, житлових, земельних, пенсійного забезпечення, інших питань.

– Подібні Громадські приймальні вже понад рік успішно працюють в Києві, Чернігові, Львові та кількох інших регіонах України, – підкреслив полковник Геннадій Долгашов. – За цей період через них пройшли десятки тисяч громадян. Тому цілком логічним є розширення роботи приймалень і в інших регіонах, зокрема й на Вінниччині.

Громадська приймальня працюватиме щоденно, відповідно до затвердженого графіку. Прийом громадян з особистих питань здійснюватиметься щовівторка і щочетверга. Кожного понеділка, середи і п’ятниці надаватиметься правова допомога.

Андрій Агєєв.

Спроба мирного врегулювання

На засіданні РНБО, яке відбулось у понеділок, 16 червня, Президентом України Петром Порошенком було ініційоване тимчасове припинення вогню на Сході України як початок мирного плану врегулювання конфлікту.

Він, зокрема, передбачає повернення повного контролю на російсько-українському кордоні нашими військовими, надання можливості усім незаконним збройним формуванням добровільно скласти зброю, а представникам інших держав після повного роззброєння – можливість залишити територію України через виділені коридори.

Угода про припинення вогню в зоні АТО набрала чинності 17 червня о 19.20 за Київським часом. Зроблено це для того, аби забезпечити вивезення вбитих і поранених із зони бойових дій. Зокрема, під час тимчасового затишшя була організована евакуація загиблих українських силовиків на північній околиці Луганська, а також бійців 25-ї десантної бригади та екіпажу транспортника Іл-76 українських Повітряних Сил, збитого поблизу луганського аеропорту.

– Спільними зусиллями керівництва Міноборони України, штабу АТО, волонтерів, інших небайдужих людей тіла десантників та льотчиків, загиблих під час авіакатастрофи військово-транспортного літака Повітряних Сил ЗС України Іл-76, доставлені до Дніпропетровська. Там триває процедура ідентифікації військовослужбовців, після якої відбудеться церемонія поховання загиблих, – повідомив прес-секретар АТО Владислав Селезньов.

Варто також додати, що з метою мирного врегулювання конфлікту в Донецькій та Луганській областях, Глава держави уповноважив Ірину Геращенко втілювати мирний план на Донбасі. Основним завданням уповноваженого визначено “представлення позиції Президента з питань деескалації напруги, досягнення громадянської злагоди, забезпечення безпеки громадян та недопущення посягань на здоров’я і життя мирного населення в Донецькій та Луганській областях, припинення посягань на суверенітет і територіальну цілісність України та впровадження мирного плану президента щодо врегулювання ситуації на сході України”.

Уповноважений матиме право на доступ до необхідної інформації, організовувати та брати участь у проведенні консультацій, круглих столів, нарад з питань, що належать до його компетенції, порушувати питання про залучення до виконання окремих завдань, участі у вивченні окремих питань відповідних фахівців.

А тим часом у Росії активно набирають “представників ДНР і ЛНР” для відправки в Україну. Шукають лікарів, льотчиків і екіпажі бойових машин – особливо танкістів.

Таку інформацію можна знайти на сторінках російських сайтів і співтовариств у соцмережах. Так, 9 червня в спільноті “Російські добровольці/Донбас” у ВКонтакте було розміщене оголошення про прийом для “якнайшвидшої відправки” лікарів, офіцерів і досвідчених військових – особливо танкістів.

Військових фахівців, фельдшерів і кваліфікованих лікарів шукають на іншому російському сайті – “Доброволец.орг”. Зокрема шукають операторів ПТРК, ПЗРК, ЗРК, АГС-17, вогнеметників і гранатометників, а також екіпажі БМ.

Льотчики-миротворці самовіддано виконують завдання під час АТО

Під час антитерористичної операції льотчики армійської авіації Сухопутних військ ЗС України, які мають значний миротворчий досвід, набутий в Ліберії, Кот-д’Івуарі та Конго, ефективно та самовіддано виконують визначені завдання.

Так сталося, що миротворчий досвід знадобився і військовослужбовцям окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у ДР Конго, які в рамках чергової ротації у травні-червні повернулися на Батьківщину. Ніхто з них і гадки не мав, що побачене на чужині відбуватиметься і в рідній Україні. Проте всі вони висловили готовність одразу брати участь в АТО, яка триває на Сході країни з метою стабілізації ситуації в Україні та захисту мирного місцевого населення.

В результаті професійних дій льотчиків, військовослужбовці, які беруть участь в АТО, отримують значну повітряну підтримку.

На жаль, внаслідок підступних, циничних дій диверсійно-терористичних угруповань є серед військовослужбовців цього роду військ і непоправні втрати. Пам’ять про Героїв житиме вічно!

Роботу та зусилля армійських авіаторів, які направлені на досягнення миру і спокою в Україні, високо цінує керівництво Міністерства оборони, Збройних Сил України та АТО.

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців:

провідного спеціаліста відділу обліку та постачання авіаційних засобів ураження військової частини А1049 за строковим трудовим договором на час відпустки основного працівника для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

спеціаліста 1 категорії відділу організаційно-планового та підготовки військ військової частини А0215-Г;

Вимоги до кандидатів:

наявність громадянства України;

знання чинного законодавства з питань державної служби, основ державного управління та права, правил ділового етикету, правил та норм охорони праці та протипожежного захисту, порядку підготовки проектів нормативних документів, інструкції з діловодства;

володіння державною мовою, знання основних принципів роботи комп’ютера, відповідних програмних засобів та володіння ними у режимі користувача;

повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;

стаж роботи за фахом у державній службі на попередніх посадах не менше 3 років або в інших сферах управління не менше 5 років.

Документи приймаються за адресою: 21007 м. Вінниця вул. Червоноармійська, 105, військова частина А0287. Довідки за телефоном: (0432)-596-910.

ІСТОРІЯ ПОВТОРЮЄТЬСЯ

Ми обов’язково переможемо… Тому що за нами – правда

1941 рік. 22 червня. 4 година ранку…

Хто з нас не знає цієї зловісної миті – початку найстрашнішої війни в історії людства. Власне, так написано в радянських підручниках. Втім, пам’ять нашого народу позначає інші дати трагедії, й не обмежує війну 1418 днями, відведені на неї радянською історією. Для українців та найстрашніша у світовій історії війна розпочалася у вересні 1939 року, на кілька днів пізніше, ніж для поляків, на яких напала нацистська Німеччина. Радянське “воз’єднання” обернулося смертю для десятків, сотень тисяч українців, а для мільйонів – сибірською каторгою, з якої повернулися далеко не всі.

Початок війни та гітлерівська окупація для багатьох жителів Європейської частини Радянського Союзу виглядали як можливість визволення від свавілля радянських каральних органів, мовних утисків, центрального керівництва, котре, не розуміючи ситуації на місцях, за будь-яку ціну воліло робити по-своєму. В селах і містах України окупантів часто зустрічали квітами, хлібом-сіллю. А радянська армія, яка так хвацько проводила паради та навчання, виявилася нездатною протистояти бліцкригу. Втім, програвали бої не солдати, а їх командири, які, окрім основ марксизму та “вчення Леніна-Сталіна” не знали більше нічого, що допомагало б перемагати навченого та всебічно оснащеного ворога.

Та, як кажуть, “не довго музика грала” на стороні фашиста. Люди швидко розгледіли істинне лице загарбників, яким необхідні були лише родючі українські чорноземи, незчисленні корисні копалини та люди, як дармова робоча сила без прав та свобод. Тому народ повстав. І почав громити ворога в Подільських лісах та селах, в степах Причорномор’я і в горах Карпат.

Армія швидко навчилася бити ворога. Нові, загартовані боями частини та підрозділи, погнали фашиста із рідної землі, аби підняти над Берліном Прапор Перемоги.

70 років потому історія в Україні повторилася. В ніч на 18 лютого “зелені чоловічки” під прикриттям ночі захопили Кримський парламент, давши старт окупації української землі. Невдоволені діями української центральної влади з її нехтуванням прав громад, мовною політикою та насаджуванням на ключові посади виключно “вірних” чиновників, проросійсько налаштовані кримчани радо зустрічали окупантів. Знайшлись такі і на Сході України – в Луганську та Донецьку. Щойно з’явилася можливість, частина невдоволених вступила до місцевих загонів так званої самооборони. Окремі військовослужбовці Збройних Сил України, зрадивши своїй Військовій Присязі, як і окремі радянські солдати та офіцери сімдесят років тому, перейшли на бік сепаратистів...

Крим окупували агресори. Сьогодні протистояння з російськими найманцями триває і в східних областях.

Спіраль історії, очевидно, розпочала свій черговий виток, який закономірно закінчиться беззаперечною перемогою України. Наші десантники, мотострільці, льотчики й танкісти вже женуть ворога з нашої землі. На Донеччині та Луганщині шириться рух опору проросійсько налаштованим бандформуванням. Сепаратисти все глибше усвідомлюють, що тероризувати український народ їм залишилося недовго.

Переконані, як і наша діди й прадіди сімдесят років тому, ми обов’язково переможемо... Тому що за нами – правда.

РОСІЙСЬКИЙ СЛІД

Причиною вибуху на українському газогоні є диверсія

Газопровід "Уренгой – Помари – Ужгород", на якому нещодавно стався вибух, на Полтавщині проходить посеред поля. Однак вибух чомусь стався зовсім поруч із невеличкою лісопосадкою – місцем, де зручно диверсантам залишатися непомітними. Основною версією вибуху на магістральному газогоні є диверсія.

Фахівці знайшли на уламках труби сліди вибухових речовин. А в МВС підозрюють, що під трубу поклали бомбу. Вибух на магістральному газогоні стався в місці, де об'єднуються одразу чотири труби. Випадково такого не буває, каже міністр внутрішніх справ Аваков. На засіданні Кабміну він продемонстрував докази – світлини з глибокою вирвою та величезними уламками труби. Вони свідчать про зовнішнє втручання. Перед цим схожі висновки зробили фахівці Державної служби з надзвичайних ситуацій. На пошкодженому газогоні вони знайшли сліди вибухових речовин.

Тим часом у Міненерго наголошують, що на транзит газу в Європу аварія не вплинула. Поки ділянка маршруту "Уренгой-Помари-Ужгород" пошкоджена, потік палива переведений на газогін "Прогрес". Це саме підтверджують і в "Газпромі". Раніше в Росії виступили зі звинуваченнями в бік України – вибух стався, бо газотранспортна система зношена, кажуть у Москві. У Києві ж відповідають, що вітчизняна ГТС і ядерну війну витримає.

"Газотранспортна система України проектувалася ще за радянських часів, вона проектувалась на випадок війни і ядерної війни, тобто, щоб там хто не робив, на безпеку транзиту це не вплине. Дуже важко буде зруйнувати цю систему", – розповів заступник міністра палива та енергетики України Вадим Улида.

Розгерметизація газопроводів траплялася в Україні й раніше. Однак випадок на Полтавщині – особливий. Труба там проходить на глибині близько двох метрів. Фахівці в ДСНС кажуть, що якби в трубі з'явилися тріщини, газ би просочувався на поверхню і наслідки були б не такі катастрофічні. В уряді кажуть, що диверсію прогнозували ще кілька тижнів тому. "Диверсії, мета яких підірвати репутацію України як надійного транзитера, і легітимізувати побудову "Південного потоку". Абсолютно зрозуміло, хто зацікавлений в тому, щоб підірвати довіру до української газотранспортної системи", – сказав Прем'єр Арсеній Яценюк.

Ще однією цікавою деталлю є те, що стовп вогню жителі навколишніх сіл помітили близько 14:00. На місце не встигли прибути рятувальники, а відео вибуху уже транслювали російські телеканали. І це не вперше, коли російські журналісти дізнаються про подію ще до того, як вона стається. Раніше глава "Нафтогазу" Андрій Коболєв розповів, що російські репортери "встигли" на вибух газопроводу в глибинці Полтавщини за 10 хвилин.

Тим часом Арсеній Яценюк доручив посилити охорону українських газогонів. Він звернувся до НАК "Нафтогаз", ПАТ "Укртрансгаз" і силовиків з вимогою терміново посилити охорону ГТС.

Також Глава Уряду придумав, як зупинити російський "Південний потік". "Мета "Південного потоку" – не диверсифікація постачання газу в Європу, а виключення України як країни, яка є одним із ключових транзитерів до ЄС, – наголосив він. – Україна заявляє, що є надійним транзитером. Ми виконували і будемо виконувати всі зобов'язання щодо транспортування природного газу". Прем'єр хоче запустити компанії з ЄС і США в капітал оператора української ГТС. Створення компанії-оператора української газотранспортної системи і підземних сховищ із залученням компаній з ЄС і США дозволить модернізувати українську трубу, збільшити її капіталізацію та зупинити будівництво обхідних газопроводів.

Україна також запропонувала, щоб постачання і прийом газу здійснювався на кордоні Україна-Росія, а не Україна-ЄС. Це дасть можливість гарантувати, з одного боку, безперебійність постачання газу, з іншого – залучити наших європейських партнерів до функціонування української ГТС і демонополізувати російську газову монополію.

"Ми готові також до того, щоб спільно обліковувати наявність газу в газосховищах України, – заявив Арсеній Яценюк. – Ми прозорі щодо цього і переконані, що європейські партнери, як справжні партнери, будуть в цьому зацікавлені".

ВІДПОВІДЬ АГРЕСОРУ

Президент заборонив співпрацювати з Росією у сфері ОПК

Перший віце-прем'єр-міністр України Віталій Ярема повідомив, що Президент України Петро Порошенко на засіданні Ради національної безпеки і оборони 16 червня заборонив співпрацю з Росією у сфері ОПК.

"Сьогодні на засіданні РНБО Президент України категорично заборонив співпрацю з Росією у військовій сфері. З цього дня ми практично припинили будь-яку співпрацю у сфері військово-промислового комплексу з Російською Федерацією", – сказав він в ефірі програми "Свобода слова" на телеканалі ICTV у понеділок ввечері.

Ярема нагадав, що раніше в.о. президента України Олександр Турчинов підписав указ про припинення співпраці з РФ у військовій сфері щодо виробництва і поставок до Російської Федерації зброї та озброєнь, і було дозволено співпрацювати тільки у виробництві продукції подвійного призначення, наприклад, двигунів для вертольотів, які можуть використовуватись і у військових, і цивільних цілях.

ЖИТТЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

"Війна часто змінює плани, нерідко – вмішується у особисте життя"

Усього за одну добу волонтерам вдалось організувати весілля для Олександра Ногінова – десантника, який отримав поранення в бою під Красним Лиманом. І хоч війна внесла серйозні корективи у життя хлопця, він налаштований виключно на позитив.

Жовто-блакитний сюрприз

Зараз Олександр проходить лікування в Ірпінському госпіталі. Та попри те, що тиждень тому із його руки діставали кулю, він багато жартує і хоче якомога швидше повернутись до бойових товаришів.

– Ми подали заяву до Миколаївського РАГСу ще в травні, мали розписатись 14 червня, – розповідає наречений. – Та я підвів із своїм пораненням, яке довелось лікувати далеко від дому. Волонтери із фонду допомоги "Крила Фенікса" запропонували свою допомогу. Їм вдалось домовитися з Ірпінським РАГСом, щоб нас розписали у вихідний день. Ми не просто розписались, а ще і політали за містом на патріотичній жовто-блакитній повітряній кулі. Власник компанії виявився колишнім військовослужбовцем і пішов на зустріч.

Дружина Олександра була в повному захваті від того, що відбувається, адже про весілля вона зовсім не знала. Чоловік вирішив зробити для своєї коханої сюрприз.

– Дружина приїхала до мене усього на один день, тому довелось діяти швидко, при цьому мені ще й треба було встигнути зробити перев'язку. Та головне – це бажання. А я дуже хотів, аби вдома мене чекала не просто кохана дівчина, а офіційна дружина. І зовсім неважливо, що не було короваїв, рушників, лімузинів – наше весілля було найкращим. Раніше ми і мріяти про таке не могли. Як то кажуть, не було би щастя, та нещастя допомогло. Замість традиційного фуршету у нас була чайна церемонія, адже алкоголь я зараз не вживаю. Тому обійшлись тортиком і чаєм.

Бойові побратими – за свідків

Десантник розповідає, що йому дуже приємно, що бойові товариші знаходяться поряд не лише у важкі хвилини, а й у щасливі миті.

– По дорозі до РАГСу ми забрали хлопців із Київського шпиталю. Що не кажіть, а "козацькому роду нема переводу", – продовжує Олександр. – І хоч наша країна переживає зараз дуже складні часи, але життя продовжується. І я вірю, що все обов'язково буде добре. І я ніколи в житті не зміню професію, не дивлячись на невисокі заробітні плати, неналежне технічне забезпечення. Адже хто, як не ми?

Відстрілювався із кулею у руці

Бій під Красним Лиманом, де українські військові потрапили під обстріл, зовсім не вбив у Олександра бажання захищати Україну. Каже, після отриманого поранення ще більше захотів служити.

– Ми вночі вишикували колону і виїхали у вказаний нам на карті район, – пояснює десантник. – Весь маршрут складав сорок кілометрів, подолати його ми мали за три години. Тобто пересувались дуже повільно. Я їхав на УАЗику, переді мною було два БТРи. Два рази за маршрут ми потрапляли у засідки, де бойовики стріляли по нашій колоні. Першу засідку ми подолали, а от друга виявилась серйознішою. Тут ми втратили одного хлопця, багато отримали поранення, і я у – тому числі.

Олександр розповідає, що отримав кульове поранення в ліву руку, та це не завадило йому продовжувати відстрілюватись від ворога.

– У той момент я зовсім не думав про біль, та і ніхто на моєму місці не думав би, – каже чоловік. – Я отримав поранення на початку бою, коли ми ще сиділи в машині. Потім почали відстрілюватись. Спочатку мені здавалось, що рука майже не болить. Сильний біль я відчув лише тоді, коли автомат вийшов із ладу. Тоді довелось покинути поле бою. А перестрілка тривала ще цілу годину. Мене забрали на БТРі бійці "Ягуару", так трапилось, що в БТРах

не спрацювали кулемети, потрібно було залишати зону бойових дій. Вони доставили мене на блокпост.

"Все добре, на БТРі катаюсь"

Дружина неначе відчувала, що коханий у небезпеці. Та телефонувати десантник заборонив, сказав сам подзвонить, як буде можливість.

– Коли мене везли із пораненням до блокпосту зателефонував дружині, – згадує Олександр. Вона запитала: "Як ти?" Я й кажу: "Все добре, катаюсь тут на БТРі"... Про поранення їй ні слова не сказав. На блокпосту мені вкололи знеболювальне, знезаразили рану і відправили до Харківської лікарні. Там витягнули з руки кулю. Вже коли був у Харкові, дружина подзвонила зі словами, що бачила усе по телевізору і щоб я признавався, що зі мною і де я. Довелось розповісти, хоча турбувати її не люблю.

"Тягне назад. Якийсь навіть азарт прокинувся"

Сміливий десантник розповідає, що бій під Красним Лиманом навчив його цінувати життя. Адже в будь-який момент його можна втратити.

– Коли знаходишся там, цінності дуже змінюються, і в якийсь момент просто перестаєш боятись. Та, оскільки я тепер одружений чоловік, маю більше думати про безпеку, ніж раніше.

Зажимаючи дірку, що залишилась від ока, ніс на собі поранених Павло – снайпер, який був свідком на весіллі молодят, і який також хоче швидше повернутись до строю. Та не знає, чи тепер це можливо… Чоловік втратив око під час бою і, не дивлячись на біль, відстрілювався до останнього патрону. А потім тягав поранених товаришів на собі, зажимаючи однією рукою дірку, що залишилась від ока.

– Я ні про що не шкодую, у нас не було часу думати чи щось вирішувати, – згадує Павло. – Якби була можливість щось змінити, спробував би врятувати ще більше людей. Я б дуже хотів продовжити службу. Та тут уже запитання в іншому: "Чи візьмуть?"

Разом ми сильніші

Волонтери із фонду допомоги "Крила Фенікса" діляться, що бійцям обов'язково потрібно допомагати не лише матеріально і технічно, а й морально.

– Від морального настрою залежить дуже багато, – коментує Неллі Стельмах. – Для солдата, який захищає країну, дуже важливо знати, що вдома його чекає кохана і любляча дружина. А ми своїх у біді ніколи не кидаємо, будемо і надалі турбуватись про них і робити все можливе. Адже заради нас усіх вони готові, не замислюючись, віддати своє життя.

Марія Руда. "Крила України".

НАША ОБОРОНКА

Українські зброярі на міжнародній виставці Eurosatory-2014

ДК “Укроборонпром” 16-20 червня 2014 року представляє Україну на Міжнародній виставці озброєнь, технологій безпеки і засобів захисту Eurosatory-2014, яка розпочалася у столиці Франції, в місті Парижі.

Об’єднана експозиція ДК “Укроборонпром” сформована підприємствами-учасниками Концерну: ДК “Укрспецекспорт”, ДП “Укроборонсервіс”, ДП “Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О.Морозова”, ДП “ДержККБ “Луч”, ПАТ “НВО “Київський завод автоматики імені Г.І. Петровського”, ДП “Ізюмський приладобудівний завод”.

Делегацію ДК “Укроборонпром” на Eurosatory-2014 очолює тимчасово виконуючий обов’язки Генерального директора Концерну Юрій Терещенко.

На стенді Укроборонпрому представлено новітні зразки озброєння, зокрема, макети бронетранспортерів БТР-3Е1, БТР-4, ОБТ “Оплот”, протитанковий комплекс “Сармат”.

Eurosatory-2014 – найбільша міжнародна виставка, присвячена питанням безпеки і оборони та пов’язаних з цією сферою передових технологій. Eurosatory проводиться під патронажем Міністерства оборони Франції з 1967 року з періодичністю 1 раз у 2 роки.

БТР-3 з бойовим модулем від компанії CMI Defence

Серед новинок від українських зброярів слід відзначити натурний зразок бронетранспортера БТР-3 з встановленим дистанційно керованим модулем серії CPWS 20-25-30 від бельгійської компанії CMI Defence.

Установка бойового відділення з дистанційним управлінням середнього калібру, похідний від CPWS (Cockerill Protected Weapon Station – захищений бойовий модуль Cockerill) для гармат калібру 20-25-30 мм захищає гармату як від балістичних загроз, так і від впливу навколишнього середовища, і при цьому дозволяє екіпажу перезарядити зброю під захистом броні.

Гармата повністю стабілізована і може наводитися по вертикалі у межах від -10° до +45°. Дворежимна денно-нічна прицільна система з лазерним далекоміром, а також панорамний приціл з кутом огляду до +60° можуть бути легко інтегровані завдяки стандартній архітектурі CAN.

У ящиках для боєприпасів можна зберігати до 150 пострілів двох типів, якщо зброя має подвійну систему подачі. CPWS може бути оснащений люком, щоб командир мав можливість прямого огляду околиць. Стандартна броня забезпечує захист на рівні 1, але вона може бути збільшена до 5-го рівня установкою додаткової навісної

БТР Varan 6Ч6 з українським бойовим модулем “Сармат”

Серед інших експонатів виставки слід відзначити колісний бронетранспортер Varan 6Ч6 на стенді канадської фірми Streit Group, з українським бойовим модулем “Сармат”, виготовленим “Державним Київським конструкторським бюро “Луч” – одним з провідних в Україні розробників складових частин комплексів авіаційного та протитанкового озброєння.

“Сармат” призначений для оснащення широкого ряду бойових машин, малих кораблів та катерів берегової охорони. Може застосовуватись для ураження нерухомих і рухомих сучасних броньованих цілей, що мають комбіновану, рознесену або монолітну броню, у тому числі з динамічним захистом, а також малорозмірних цілей – довготривалих вогневих точок, танків в окопі, легкоброньованих об’єктів, завислих вертольотів, надводних цілей і живої сили противника у будь-який час доби.

БТР Varan 6Ч6 з подібним бойовим модулем буде здатний вирішувати цілий спектр завдань на полі бою, включаючи боротьбу з живою силою, основними бойовими танками і маловисотними повітряними цілями. Екіпаж БТР Varan 6Ч6 складається з двох осіб і має бойове відділення для розміщення 8 повністю озброєних бійців.

До складу комплексу САРМАТ входять:

– Платформа поворотна з напрямними для ракет.
– Блок силовий.
– Прилад наведення.
– Тепловізор марки “Hawk SLX” компанії “SELEX ES” або будь-який інший, на вимогу замовника.
– Керовані ракети в транспортно-пускових контейнерах: чотири РК-3 або дві РК-2С.
– Кулемет компанії “MANROY ENGINEERING”.
– Пульт дистанційного керування.

ВІЧНАЯ ПАМ’ЯТЬ

Герої не вмирають!

Ще кілька місяців тому, вони обіймали своїх діточок, планували літні відпустки, відпочинок в Криму, будували плани на майбутнє… Сталась трагедія: усього цього вже немає. Є сльози, відчай та порожнеча у серцях рідних, близьких і, безумовно, всіх українців, які надзвичайно болісно сприйняли жахливе повідомлення про збитий літак. Кожне життя, геройчно віддане за наше майбутнє, робить націю ще сильнішою. Ми ніколи не скоримося агресору, за нами правда, і з нами Бог.

Трагічна подія сталася 14 червня 2014 року близько першої години ночі. Літаки виконували спеціальне завдання з перевезення особового складу і військової техніки. При заході на посадку в аеропорт Луганська за 6 км від злітно-посадкової смуги був збитий військово-транспортний Іл-76МД. Терористи використали переносні зенітно-ракетні комплекси “Игла”. На борту літака було 9 членів екіпажу, 3 одиниці спецтехніки і 40 військовослужбовців 25-ої аеромобільної бригади.

На жаль, внаслідок цього терористичного акту весь особовий склад загинув. Україна втратила вірних захисників, співслужбовці – бойових побратимів, батьки – гарних синів, дружини – коханих чоловіків, а діти – любячих батьків.

Усіх небайдужих українців, чиє серце болить за сім’ї полеглих військовослужбовців, прохання надати допомогу родинам героїв.

Вічна їм пам’ять!

Допомога сім’ям загиблих
Картковий рахунок:
УКРСИББАНК – “5571004000019638” на ім’я Дементьєв Володимир Володимирович
Банківський рахунок:
АТ УКРСИББАНК, р/р 26251007347990, МФО 351005, код ЕДРПОУ 2713919710

Склад екіпажу повітряного судна

БЄЛИЙ *Олег Іванович, гвардії підполковник, заступник командира авіаційної ескадрильї, 31.05.1976 р.н. Залишилась дружина та дві доньки.*

Д’ЯКОВ *Михайло Олегович, гвардії майор, начальник повітряно-вогневої і тактичної підготовки, 17.06.1968 р.н., неодружений.*

СКОЧКОВ *Ігор Іванович, гвардії капітан, штурман авіаційної ескадрильї, 17.05.1977 р.н. Залишилась дружина, син та донька.*

ТЄЛЄГІН *Сергій Анатолійович, гвардії капітан, начальник ТЕЧ ІАС авіаційної ескадрильї, 22.10.1971 р.н. Залишилась дружина та син.*

КОЗОЛІЙ *Олександр Володимирович, гвардії ст. лейтенант, ст. бортовий авіатехнік авіаційного загону ае, 29.05.1984р.н. Залишилась дружина та двоє дітей.*

БУРКОВЦОВ *Володимир Володимирович, гвардії ст. лейтенант, бортовий авіатехнік авіаційного загону ае, 04.06.1976р.н. Залишилась дружина та донька.*

ПАВЛЕНКО *Олег Анатолійович, гвардії ст.лейтенант, ст.технік обслуги обслуговування радіоелектронного обладнання ІАС ае, 28.06.1971р.н. Залишилась дружина та донька*

КОВАЛІК *Олександр Сергійович, гвардії прапорщик, ст.повітряний стрілець авіаційного загону ае, 23.09.1972р.н. Залишилась дружина та син.*

МЕНТУС *Віктор Володимирович, гвардії прапорщик, ст.повітряний радист – ст.оператор авіаційного загону ае, 07.06.1982р.н. Залишилась дружина та син.*

ПОЛЬОВА ПОШТА

Адресат: Слов'янськ, блокпост

Листи від дівчат викликають справжній фурор на блокпостах у Слов'янську. Навіть найсерйозніші десантники, які рідко проявляють емоції, не можуть стримати посмішок. Декого пройма́є до сліз. Незадоволені бійці одним: дівчата рідко вказують зворотну адресу. Тож аби зустрітись, жартома запрошують усіх на екскурсію. Обіцяють навіть поголитись заради такого випадку.

– Листи приходять абсолютно різного змісту, – розповідає Андрій, один із отримувачів. – Дівчата, в основному, пишуть про те, що нас підтримують, що в нас вірять. Просять, аби ми себе берегли. Також пишуть про те, що нова влада є зовсім не ідеальною, та поступово країна змінюється і розвивається у правильному напрямку. Пишуть, що за російську мову у Львові не вбивають. Теми різні… Та найціннішою є проста, щира мова, яку важко почути у "гарячих" точках. Нам дуже важливо побачити, що з нами хочуть спілкуватись, що ми не даремно воюємо і нам є заради чого боротись.

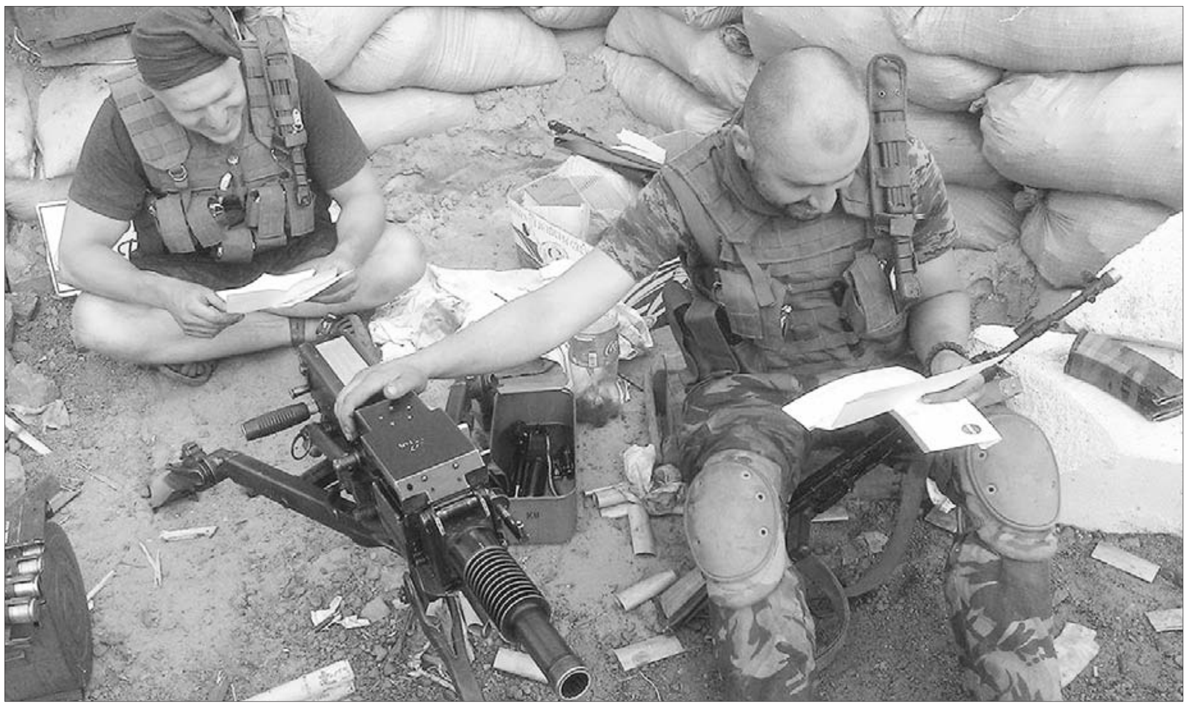
Волонтери кажуть, що листи приходять сотнями. І кожен з них різний. Оскільки звичайною поштою їх уже не відправиш, листи транспортують разом із продуктами харчування і обмундируванням. Волонтери додають, що звичайному папірцю із кількома приємними рядками бійці радіють не менше, ніж новій броні.

Листи пишуть не лише дівчата, а й дітки. А ті, хто писати поки не вміє, малюють малюнки. 15 червня у Львові провели акцію під назвою "Лист з турботою і любов'ю", в рамках якої 120 діток підготували листи військовим.

– Патріотизму і любові до країни навчати потрібно змалку, – розповіла Ольга Зінкевич, член ГО "Варта1", одна із організаторів та координатор акції. Діти мають любити рідну країну та її армію. А відтак – усіляко її підтримувати. Адже, Воїн, наповнений силою добра й ідеї, в сто крат сильніший за загарбника, наповненого рублями і наказами.

Близько трьох тисяч плакатів і малюнків намалювала малеча воїнам, які проходять лікування у ВМКЦ Північного регіону. Дітки самостійно проявляють ініціативу порадувати захисників Вітчизни і на звороті малюнків пишуть слова підтримки і побажання скорішого одужання.

Бійці запевняють, що вони обома руками "ЗА" такі послання. І неважливо що це буде – лист чи малюнок, головне – аби від нього йшла позитивна енергетика.

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

ПОВЕРНУЛИСЯ

З Криму – до Кіровограду

З нагоди передислокації авіаційної комендатури Повітряних Сил Збройних Сил України з тимчасово окупованої території АР Крим до військового аеродрому у Кіровограді відбувся святковий мітинг та урочистий ритуал підняття Державного прапору України.

В урочистих заходах взяв участь заступник командувача з логістики – начальник логістики Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Володимир Шатов, начальник гарнізону полковник Ярослав Кучер, військовослужбовці авіакомендатури, які не зрадили присязі та повернулися з окупованого Криму.

Володимир Шатов відзначив, що до жовтня цього року штат льотного та технічного персоналу авіаційної комендатури планується збільшити до двохсот осіб.

– Першочергові завдання – це створення відповідних побутових умов для військових та членів їх родин, відновлення інфраструктури аеродрому, – розповів Володимир Шатов, – для цього планується найближчим часом провести ремонт пошкоджених ділянок злітної смуги, відновити роботу диспетчерської служби та основних об'єктів військового летовища.

Він також наголосив, що однією з нагальних потреб є створення необхідних умов, щоб українські військові літаки мали можливість цілком безпечно злітати та сідати на аеродром. Крім того, необхідно забезпечити технічне обслуговування авіаційної техніки, що базуватиметься на летовищі.

Після підняття Державного прапору України голова Кіровоградської облдержадміністрації оглянув територію аеродрому, об'єкти інфраструктури та пообіцяв, що обласна влада надаватиме всебічну підтримку військовим у відновленні роботи військового аеродрому.

Список загиблих під час теракту військовослужбовців

Дніпропетровщина

ШУМАКОВ Сергій, старший стрілець, сержант
БОНДАРЕНКО Віталій, гранатометник, солдат
КОВАЛЬЧУК Юрій, командир бойової машини, сержант
КАМЕНЄВ Денис, стрілець-помічник гранатометника, старший солдат
АЛТУНІН Валерій, командир взводу, старший лейтенат
ЛЕВЧУК Павло, стрілець-зенітник, солдат
КОСНАР Павло, командир відділення, молодший сержант
ДОБРОПАС Сергій, стрілець-зенітник, старший солдат
МАЛИШЕНКО Тарас, стрілець-зенітник, солдат
ГОРДА Анатолій, старший механік-водій, старший солдат
КУЛІБАБА Руслан, водій-заправник, сержант
САМОХІН Антон, слюсар-монтажник, старший солдат
ШУЛЬГА Андрій, солдат
ДМИТРЕНКО Андрій, солдат
СКАЛОЗУБ Артем, старший навідник, старший солдат
САНЖАРОВЕЦЬ Артем, старший солдат
МИРОШНИЧЕНКО Сергій, старший навідник, старший солдат
РЄЗНІКОВ Євгеній, командир гармати, сержант
АВДЄЄВ Костянтин, старший навідник, старший солдат
ЛІСНОЙ Сергій, механік-водій, солдат
КОРЕНЧЕНКО Олег, солдат
МОСКАЛЕНКО Сергій, солдат
ГАЙДУК Ілля, солдат
ГРАБОВИЙ Валерій, заступник командира батареї, старший лейтенант
МАНУЛОВ Сергій, технік, старший прапорщик
КОТОВ Олександр, стрілець-зенітник, солдат
ШОСТАК Сергій, стрілець-зенітник, старший солдат
КУЗНЕЦОВ Антон, стрілець-зенітник, старший солдат
КУЧЕРЯВИЙ Сергій, командир відділення, молодший сержант
АВРАМЕНКО Олександр, стрілець-зенітник, солдат
ДУБЯГА Станіслав, стрілець-зенітник, солдат

НІКОНОВ Павло, стрілець-зенітник, солдат
КИВА Владислав, водій-машиніст заправної машини, молодший сержант

Кіровоградщина

БАБАН Віталій, командир відділення, сержант

Донеччина

КРИВОШЕЄВ Сергій, механік-водій, солдат
ПРОНЬКОВ Ростислав, солдат

Луганщина

ТОКАРЕНКО Ігор, механік-водій, солдат

Харківщина

ГОНЧАРЕНКО Сергій, командир гармати, молодший сержант

Херсонщина

ЛЕФІНЦЕВ Олег, водій-заправник, старший солдат

Львівщина

БАХУР Віталій, заступник командира батареї – інструктор з ПДП, старший лейтенант

До офіцерської служби готові!

У Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба триває Державна екзаменаційна комісія. Протягом трьох тижнів члени комісії, яку очолює начальник штабу – перший заступник командувача повітряного командування "Південь" Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Іван Теребуха, перевірятимуть теоретичні знання та практичні навички майбутніх офіцерів. Слід зазначити, що цього року державній атестації підлягають більше 300-от випускників. 6-ть з них претендують на отримання золотої медалі та 19-ть на отримання диплому з відзнакою.

Виконуючий обов'язки начальника університету генерал-майор Андрій Алімпієв висловив переконання, що цьогорічні випускники покажуть високі знання і доведуть, що готові виконувати обов'язки за майбутніми посадами у військових частинах та установах Збройних Сил України.

– Українська держава переживає нелегкі часи, їй загрожує зовнішній агресор, на території нашої країни йдуть бойові дії та гинуть люди. І одне з головних завдань щодо збереження єдиної та сильної України покладене саме на Збройні Сили нашої держави. Ми впевнені, що випускники університету готові на високому професійному рівні виконувати покладені на них завдання, – наголосив генерал-майор Андрій Алімпієв.

Зараз тривають державні іспити, під час яких випускники доводять свою фахову придатність для виконання ними у майбутньому нелегких офіцерських обов'язків. Державна екзаменаційна комісія підіб'є підсумки спільної багаторічної копіткої діяльності чисельного колективу командирів і викладачів, наставників і вихователів, які вклали частинку свого серця у загальну справу підготовки лейтенантів.

Вже підтвердили свої амбітні намагання отримати золоті медалі та дипломи з відзнакою, захистивши на оцінку "відмінно" кваліфікаційні роботи Олександра Качмар та Ігор Романенко на інженерно-авіаційному факультеті, Ярослав та Анастасія Каплюки, Владислав Супрун – на факультеті автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації, Олег Адамовський – на факультеті протиповітряної оборони Сухопутних військ.

Успішно захистила свою дипломну роботу англійською мовою у присутності Голови Державної екзаменаційної комісії кандидат на отримання золотої медалі та диплому з відзнакою Тетяна Жолонко, факультет автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації.

У цьому році серед молодих офіцерів, які закінчили навчання в університеті, є продовжувачі військових династій. Це, зокрема, Олександр Полікашов, Сергій Матвійчук, Олександр Андрух, Олександр Скребець, Артем Завада, Дмитро Бердочник тощо.

Швидко минають дні і незабаром на площі Свободи відбудеться урочистий випуск молодих лейтенантів.

Попереду у них нелегке офіцерське життя, але є впевненість у тому, що з приходом до військових колективів молоді офіцери зроблять гідний внесок у справу розвитку сучасної української армії, докладуть зусиль для підвищення авторитету і бойової слави Збройних Сил України.

Іван Кравченко.
м.Харків.

Перші перемоги юних патріотів

З кадетами-першокурсниками Державної гімназії-інтернату з посиленої військово-фізичною підготовкою "Кадетський корпус" проведено табірний збір. Двотижневий полігонний вишкіл відбувся на базі однієї з військових частин. Окремі заняття проводилися спільно з діючими військовослужбовцями.

– Юнаки на практиці відпрацювали все те, що вивчали в класах протягом першого року носіння військового однострою. Наші офіцери-викладачі ставили акцент на здобуття кадетами навичок з тактичної, вогневої, інженерної та топографічної підготовок. Та головне, що вони навчилися діяти у важких польових умовах як єдина команда, – пояснив начальник військово-навчального закладу полковник Олексій Середа.

За словами командування кадетського корпусу, складна ситуація в країні аж ніяк не вплинула на бажання більшості юнаків у подальшому стати офіцером Збройних Сил.

– Жодний наш вихованець не написав рапорту про переведення у звичайну школу. Більше того, вперше за свою історію набираємо на перший курс тих, хто закінчив восьмий клас. Так, задовго до 1 вересня конкурс серед них вже складає приблизно "2,5:1". Тобто на одну пару кадетських погон претендує 2-3 підлітка, – зауважив полковник Олексій Середа.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.

Молодші курси факультетів ХУПС на тактико-спеціальних заняттях

На базі одного з авіаційних з'єднань з курсантами перших та других курсів усіх факультетів Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба проводяться тактико-спеціальні заняття.

У польовому таборі курсантам не знадобляться підручники і конспекти – в арсеналі є достатній багаж знань, аби відпрацювати їх на практиці, з'ясувати прогалини та навчитися діяти в реальних умовах. Адже, відома приказка "Важко в навчанні – легко в бою" не втратила актуальності. Спочатку – тактична підготовка: разом з викладачами курсанти вивчають місцевість, розробляють план оборони та охорони, стріляють з автомата, кулемета, гранатомета, вивчають тактико-технічні характеристики озброєння, тренуються його використовувати, а також застосовувати засоби індивідуального захисту під час хімічної тривоги. І все це – в умовах, наближених до бойових.

– Після кожного проведеного навчання – робота над помилками та аналіз виконаних завдань, – розповідає начальник табірного збору, начальника кафедри тактики та загальновійськових дисциплін університету полковник Сергій Гузченко.– Курсанти перших і других курсів мають достатній рівень теоретичних знань, які вони вдало закріплюють на практиці.

За словами командування видового вишу, в ході перших полігонних занять хлопці та дівчата з молодших курсів діяли достатньо впевнено та рішуче.

Кожний польовий вихід з "кожедубівцями" закінчується тактико-спеціальними навчаннями за тематикою оборонного та наступального бою. Оцінки за крайні заняття викладачі з тактики ХУПС обов'язково враховуватимуть під час визначення оцінок за навчальний рік.

Але попереду ще напружена та копітка робота у становленні кожного курсанта, як майбутнього офіцера.

Іван Кравченко.

БЛАКИТНІ ШОЛОМИ УКРАЇНИ

Гідні "службі миру" в Кот-д'Івуарі

У таборі авіаційної групи 56-го окремого вертолітного загону українського національного контингенту, яка виконує військову операцію ООН у Республіці Кот-д'Івуар, відбувся Парад медалей.

Майже 40 українських вертолітників отримали миротворчі медалі "За службу миру".

На церемонію нагородження нагрудними відзнаками прибули офіцери командування вертолітного загону з Ліберії, а також офіцер місцевого центру повітряних операцій аеродрому "Ман".

– Українські військові у Кот-д'Івуарі майже 9 місяців гідно виконували завдання за призначенням в рамках операції Організації Об'єднаних Націй, – сказав командир 56-го окремого вертолітного загону військовий льотчик 2-го класу полковник Олександр Венгер. – Це надзвичайно важка та напружена робота, адже українські вертольоти Мі-24 практично кожного дня демонструють воєнну силу миротворців у західній та північ-

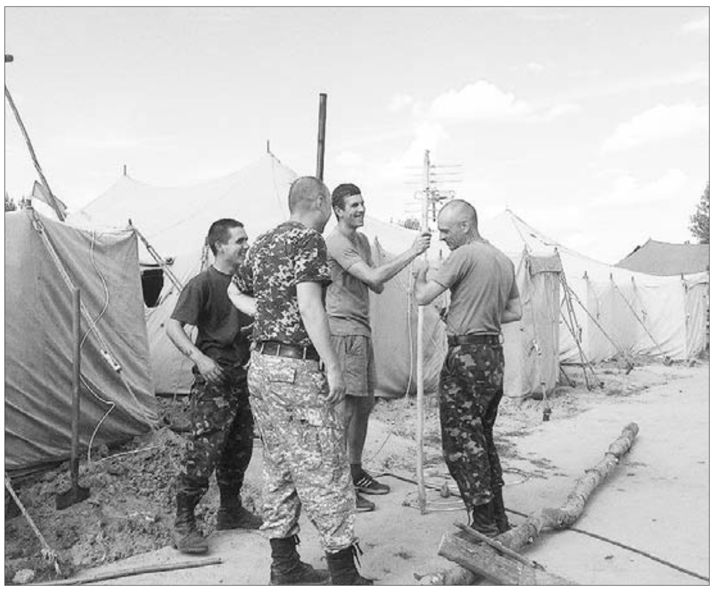
но-західній частині країни. Наші військові патрулюють повітряний простір усіх прикордонних територій та конфліктних зон, а також супроводжують переміщення миротворчих військ всередині країни.

Віктор Ануфрієв. Кот-д'Івуар. Фото автора.

ВІДВОЛІКТИСЯ ВІД ВІЙНИ

Футбол в умовах АТО? А то!

Війна війною, але мізки розвантажувати потрібно. А оскільки винахідливості українцям ніколи не бракувало, кінозал для перегляду Чемпіонату Світу з футболу вони зможуть без проблем організувати навіть в екстремальних умовах. Хлопці із зенітного ракетно-артилерійського дивізіону 24-ї ОМБр демонструють, що навіть у полі можна залишатись в курсі новин і хоч трохи відволікатись від війни.

– Зараз ми не беремо участі у активних воєнних діях, – пояснює Андрій. – Ми готуємось до участі в АТО, перебуваємо на одному із полігонів. У нас тут є люди абсолютно різних професій, у багатьох є по дві, а то і три вищих освіти. Тут є юристи, техніки, медики… Тому організація перегляду футболу і новин не стала проблемою. Хлопці швидко зрозуміли, яка потрібна антена, рідні привезли старенький телевізор. Потім ми зрубали дерево, прив'язали до нього антену. От і все, конструкція готова.

Зенітники розповідають, що кожен вболіває за свою команду. Є і взагалі байдужі до футболу солдати. Та сенс полягає не у змаганнях, а у відпочинку. До того ж хлопці влаштовують і свій "чемпіонат". Кажуть, що навіть після важкого дня сили побігати по полю залишаються.

– Певна кількість наших бійців вже відбула у Дніпропетровську область, – продовжує військовослужбовець. – Решта – чекає свого часу. Не можна сказати, що нам не страшно. Звісно, страшно. Та хіба є вихід? Я зі Львівщини, там усі настроєні вкрай патріотично. Майже всі, хто підлягав мобілізації, пішли захищати країну. Правом звільнення скористались лише відсотків двадцять людей із тих, кому це право надане законом. Люди прагнуть звільнити землю від загарбника і не бояться віддати за це своє життя. Та ніхто не згоден загинути по дурості. Нас дуже підтримують українці, волонтери допомагають із обмундируванням. Адже держава виділяє недостатньо і не завжди вона належної якості. От, до прикладу, форму після третього прання мені було вже соромно вдягати. А потім знайомі привезли якісніший і зручніший комплект – зносу йому немає.

Хлопці діляться, що настроєні на перемогу і будуть іти до кінця. Аби тільки вищі генеральські чини їм не заважали боронити країну в умовах неоголошеної війни…

– На жаль, часто доводиться стикатись із справжнім ідіотизмом, – пояснює Андрій. – Можемо вислухати неприємних речей за те, що фляга висить не на лівому боці, а на правому. Або "бірка" не там пришита. Хіба це нормально? Якщо врахувати, що більшість людей, що прийшли захищати країну, є не 17-річними хлопцями, а мають по кілька вищих освіт? Вони не можуть усвідомити, яка різниця, де висить та фляга і навіщо взагалі приділяти увагу таким дрібницям в такий складний для країни час.

Морально ж бійці настроєні тільки на позитив. Допомагає, як футбол, так і дзвінки рідних…

– Я пообіцяв дружині, що одразу повідомлю їй, коли мене відправлять в район АТО для виконання завдань, – ділиться Андрій. – Поки що вона спокійна, тримається. Хоча все одно часто телефонує, переживає… Як буде далі – побачимо. Хотілося б, щоб усі хлопці, які боронять Україну від російських загарбників, повернулись додому живими і здоровими. І обов'язково з перемогою. Адже на них сподіваються, в них вірять. Їх чекають батьки та дружини, доньки й синочки. Вірю, що для перегляду наступного чемпіонату світу з футболу, нам не знадобиться ламати дерево, українці до того часу заживуть в мирі, спокої і достатку.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

"SAR-тренування" над затокою атлантики

Українські миротворці у Ліберії постійно готові надавати допомогу місцевому населенню та виконувати оперативні завдання під егідою місії Організації Обєднаних Націй. Одним із основних завдань 56-го окремого вертолітного загону місії ООН в цій країні є пошук та рятування потерпілих.

Екіпаж вертольоту Мі-8 у взаємодії з рятувальною парашутно-десантною групою відпрацював елементи пошуку та евакуації потерпілих з водоймища. Тренування відбулись в затоці Атлантичного океану на околиці столиці Ліберії – Монровії.

За легендою навчань українські військові отримали сигнал тривоги "Потерпілі на воді". Екіпаж Мі-8 разом з рятувальниками, котрі перебували у так званій готовності "SAR Stand By" (пошук та рятування), за лічені хвилини піднялися в небо та вирушили в зону надзвичайної події.

Рятувальна парашутно-десантна група виконала елементи підйому та спуску на воду, здійснила безпарашутне десантування штурмовим способом на водоймище, а також відпрацювала елемент евакуації потерпілих на борт повітряного судна. Під час виконання нормативів українські військові були споряджені спеціальною підвісною системою, за допомогою якої піднімали потерпілих з води на борт вертольоту.

Варто відзначити, що до тренування залучався льотний склад, який вдосконалював майстерність польотів над водою та дії в подібних ситуаціях. Діями рятувальників та екіпажу Мі-8 керував штурман вертолітного загону, військовий штурман 1-го класу підполковник Сергій Краснощоков.

– Такі тренування проводяться згідно з вимогами місії ООН, – повідомив підполковник Краснощоков. – Вони потрібні для того, аби миротворці в реальній ситуації вміли швидко та професійно виконати завдання з пошуку та рятування із земної та водної поверхні. Тим паче, що такі цінні навики льотчиків та рятувальників стануть в нагоді і в нашій країні.

Віктор Ануфрієв. Фото автора.

Твоє майбутнє в твоїх руках

Харківський університет Повітряних Сил – провідний багатопрофільний вищий навчальний заклад, що має високий науково-педагогічний потенціал, міцну навчально-матеріальну базу, здатний готувати висококваліфікованих військових та цивільних фахівців, а також сучасні науково-педагогічні кадри. Сьогодні університет є найпотужнішим видовим вищим військовим навчальним закладом Збройних Сил України і має IV рівень акредитації.

Сьогодні в університеті навчається близько 5000 осіб: слухачі та курсанти тактичного рівня; студенти за контрактом; студенти за програмою підготовки офіцерів запасу; офіцери Збройних Сил України за програмами перепідготовки та підвищення кваліфікації; іноземні військовослужбовці. Форма навчання курсантів та студентів – денна, офіцерів – денна та заочна. Випускники отримують диплом державного зразка.

Для забезпечення якісної фундаментальної, гуманітарної та професійної підготовки фахівців в університеті працюють 8 загальноуніверситетських кафедр та 30 кафедр у складі 9 факультетів:

Льотний факультет.

– Інженерно-авіаційний факультет;

– Факультет зенітних ракетних військ;

– Факультет автоматизованих систем управління та забезпечення бойових дій авіації;

– Факультет радіотехнічних військ противоповітряної оборони;

– Факультет противоповітряної оборони Сухопутних військ;

– Факультет післядипломної освіти;

– Факультет інформаційних та технічних систем;

– Факультет з підготовки офіцерів запасу за контрактом.

За рівнем науково-технічного і науково-педагогічного потенціалу в сфері підготовки авіаційних фахівців та фахівців військ ППО заклад посідає одне з провідних місць в Україні і на пострадянському просторі.

Потужність науково-педагогічної школи підтверджується здобутими нагородами на Всеукраїнських студентських олімпіадах та конкурсах. Серед них переможці та призери Всеукраїнського конкурсу української мови імені Петра Яцика, переможці та лауреати Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт в галузі наук з "Двигуни та енергетичні установки", "Інформатика та кібернетика" та "Радіотехніка".

Загальна площа навчально-лабораторних приміщень університету складає понад 100 тисяч кв.м. Навчальні заняття проводяться в аудиторіях обладнаних комп'ютерною технікою, тренажерами і діючими зразками озброєння. У лабораторіях кафедр використовуються сучасні лабораторні установки, що дозволяють проводити дослідження різноманітних явищ та процесів, які вивчаються в навчальних дисциплінах.

В університеті постійно розширюються можливості щодо використання персональних комп'ютерів на заняттях та під час самопідготовки, створена внутрішньоуніверситетська мережа доступу до електронної бібліотеки університету із доступом до всесвітньої мережі Інтернет. Лише за останні два роки в навчальний процес впроваджено понад 200 власних програмних розробок. Для надання тим, хто навчається практичних навичок за фахом університет має у своєму складі навчальну авіаційну бригаду, навчальний центр, навчальний полігон, навчальний аеродром, навчально-тренувальний комплекс, спортивний комплекс та інші структурні підрозділи та частини забезпечення.

Університет має унікальну бібліотеку, яка є одною з кращих бібліотек не тільки серед військових закладів освіти, а й у загальнодержавній системі освіти. Її науково-технічний фонд нараховує понад 1,3 млн видань, художній – понад 100 тис. видань.

Згідно з вимогами Болонської хартії, подальші шляхи розвитку університету базуються на інтеграції в європейську систему освіти та науки, вихованні професійно та соціально здорового покоління громадян, готового до службової та трудової діяльності і відповідальності за долю суспільства і держави.

Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба є унікальним вищим військовим навчальним і науковим закладом Збройних Сил України, в якому протягом десятків років формувалась наука світового рівня.

За час існування університету проведені тисячі науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, результати яких впроваджені у розробку багатьох державних і галузевих наукових і науково-технічних програм, у створення та удосконалення озброєнь і військової техніки, її бойового застосування та експлуатації.

Тривалий час в університеті створювались численні наукові школи, багато з яких стали всесвітньо відомими. У першу чергу, до них належать наукові школи в галузях оперативного мистецтва, проектування та експлуатації літальних апаратів, ракетних систем, радіолокації, автоматизованих систем управління та зв'язку, обробки інформації та сигналів в радіоелектронних системах метрології, енергетики та інші. Вченим університету належить світовий пріоритет у відкритті ефекту надрозрізнення сигналів та компенсації перешкод у радіолокації, який впроваджений в усі відомі системи противоповітряної та протикосмічної оборони.

Протягом багатьох років в університеті працюють ад'юнктура (більше ніж 70 років) та докторантура (понад 55 років). За цей час в університеті підготовлено понад 170 докторів та 2100 кандидатів наук.

Завдяки численним науковим працям наукові здобутки вчених університету широко відомі в Україні та поза її межами. Кожен рік вчені університету за результатами проведення наукових досліджень публікують більше 500 наукових праць у провідних вітчизняних та інших наукових виданнях, готують до друку десятки монографій та підручників, беруть участь більш ніж у 50 всеукраїнських та міжнародних наукових заходах.

На сьогодні науковий потенціал університету складають 53 доктори наук та 368 кандидатів наук, серед яких налічується 52 професори, 179 доцентів та 103 старших наукових співробітника.

В університеті створені необхідні умови для відпочинку й культурного розвитку курсантів і слухачів. При двох клубах університету діють кінозали, вокально-інструментальні ансамблі, студії бального, естрадного, спортивного танців. У них беруть участь курсанти, офіцери, службовці, діти військовослужбовців. На кожному факультеті є колективи художньої самодіяльності. Художня самодіяльність університету відома не тільки в Україні, а і за її межами. Серед художніх колективів університету багаторазовий лауреат національних і міжнародних конкурсів, народний колектив – вокальний ансамбль "Екіпаж". Команда КВК університету є дворазовим чемпіоном Ліги силових структур.

Регулярно проводяться концерти майстрів мистецтв, дискотеки та вечори відпочинку. Організуються виставки творів живопису, скульптури і фотографії. Постійно проводяться зустрічі курсантів з видатними діячами науки, культури та мистецтва. Систематично проводяться колективні відвідування театрів і музеїв Харкова.

Міжнародне визнання і авторитет університету підтверджується наявністю постійних замовлень на навчання іноземних військових фахівців. За останні роки в університеті проходили підготовку, військовослужбовці з Угорщини, Китаю, Єгипту, Еквадору, Ємену, Пакистану, Йорданії, Китайської Народної Республіки, Лівану, Молдови, М'янми, В'єтнаму, Таджикистану, Туркменістану, Руанди, Грузії.

Університет активно поширює міжнародне співробітництво з навчальними закладами США, Франції, Великобританії, Угорщини, Словаччини, Китаю, В'єтнаму та інших країн.

Подальший прогрес розвитку університету базується на інтеграції в європейську систему освіти та науки, вихованні професійно та соціально здорового покоління громадян, готового до службової та трудової діяльності і відповідальності за долю суспільства і держави.

Крім того, при університеті постійно діють курси підвищення кваліфікації офіцерського складу та державних службовців Збройних Сил України, науково-педагогічних працівників вищих військових навчальних закладів та мовні курси.

Військовий коледж сержантського складу – структурний підрозділ університету. Він здійснює підготовку за освітньо-кваліфікаційним рівнем: "молодший спеціаліст" зі спеціальностей:

– "Технічна експлуатація радіоелектронного устаткування повітряних суден";

– "Технічна експлуатація наземних засобів радіоелектронного забезпечення польотів";

– "Обслуговування пілотажно-навігаційних комплексів";

– "Технічне обслуговування повітряних суден і двигунів";

Адреса Харківського університету Повітряних Сил ім. І. Кожедуба: 61023, м. Харків-23, вул. Сумська, 77/79.
Веб-сайт: www.hups.mil.gov.ua
Електронна адреса: info@hups.mil.gov.ua
Приймальна комісія:
Телефони для довідок: +38 (057) 704-96-93 +38 (057) 704-96-40 +38 (057) 704-96-05 +38 (095) 943-53-55
Електронна пошта: prcom_hups@ukr.net

Формула успішності

Існують навчальні заклади, які впродовж усієї історії є провідними у своїй галузі, вони першими вирішують питання кадрового забезпечення новітніх напрямів військової справи. Саме до них належить Житомирський військовий інститут імені С. П. Корольова Державного університету телекомунікацій.

Цей вищий військовий навчальний заклад, який стояв ще біля витоків розвитку науки та техніки у галузі “авіація та космонавтика”, до сьогодні готує кваліфікованих спеціалістів для цього напряму.

Сьогодні військовий інститут є міжвидовим, багатопрофільним, провідним навчальним закладом

Міністерства оборони України, інтегрованим до загальнодержавної системи вищої освіти, який готує фахівців з технічних видів моніторингу: радіоелектронного, космічного, кібернетичного, тощо; радіоелектронної боротьби; технічного та криптографічного захисту інформації; космічних систем забезпечення; автоматизованої обробки інформації; інформаційно-аналітичної роботи; інформаційно-психологічної протидії; оперативного управління силами та засобами; кібернетичної безпеки; роботизованих засобів; телекомунікаційних, автоматизованих систем управління військами та зброєю.

Інститут має потужну наукову і освітню складову, професійний, висококваліфікований науково-педагогічний склад та розвинену навчально-матеріальну і науково-дослідну бази. Всі науково-технічні розробки інституту доведені до діючих макетних зразків та підтвердили свою працездатність й ефективність не тільки на військових навчаннях усіх рівнів, але й у реальних умовах бойового застосування.

Провідні фахівці військового інститут беруть активну участь у реалізації програм міжнародного військового співробітництва з питань підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації іноземних колег.

Завдяки створеній системі підготовки, напруженій та послідовній роботі керівного та науково-педагогічного складу, старанності і наполегливості курсантів і студентів, якість та успішність у навчанні з року в рік зростає.

У підготовці своїх курсантів, майбутніх висококваліфікованих та конкурентоспроможних випускників, військовим інститутом створено усі можливості для отримання якісної освіти, науково-вої та раціоналізаторської роботи, духовного зростання, підвищення культурного та фізичного рівня. Бібліотека інституту забезпечена достатньою кількістю науково-технічної та художньої літератури. При клубі інституту діють гуртки художньої самодіяльності, естрадно-спортивного та народного танцю, команда клубу веселих та кмітливих, хор, студія вокалу та Народний музей бойової слави. У розпорядженні майбутніх фахівців знаходиться

добре обладнаний спортивний комплекс зі стадіоном, тенісним кортом, плавальним басейном, спортивні майданчики для проведення змагань з ігрових видів спорту, тренажерні зали. Постійно діють спортивні секції з баскетболу, гирьового спорту, армрестлінгу, акробатики, міні-футболу, рукопашного бою.

У ці спекотні червневі дні, у військовому інституті йде напружена робота з підготовки до чергового випуску молодих лейтенантів. Курсанти п’ятого курсу, на плечах яких вже через декілька днів засяють офіцерські погони, складають державні іспити та захищають свої дипломні роботи.

Підготовка до 134-го випуску офіцерів інституту проходить у непростий період суспільно-політичного та економічного життя нашої держави.

Враховуючи особливу роль, яка належить офіцерським кадрам, майбутні офіцери повинні мати високу військово-професійну підготовку, тверді теоретичні знання та практичні навички у володінні сучасним озброєнням і технікою, вміти навчати і виховувати підлеглих, вести їх за собою, організовувати бойове чергування, зміцнювати військову дисципліну, особистим прикладом надихати на взірцеве виконання поставлених завдань.

Виходячи з цих завдань, Державна екзаменаційна комісія і будує свою роботу. Членами комісії висуваються серйозні вимоги щодо ідейної зрілості випускників, їхніх знань та практичних навичок з предметів загальновійськової та спеціальної підготовок.

Наразі, паралельно виходить на фінальний етап підготовка до прийому абітурієнтів, вчорашніх школярів, та військовослужбовців строкової і військової служби за контрактом, які обрали для себе життєву долю офіцера – захисника Вітчизни.

Особливістю цьогорічної вступної кампанії є те, що у військовому інституті відновлено традиційну і перевірену систему навчання, коли курсантами, ті хто вступив до військового навчального закладу, стають з першого року навчання. Багатолітнім досвідом доведено, що така система сприяє якісній підготовці майбутніх офіцерів. Це дає можливість безоплатного навчання та 5-ти річного перебування на повному державному забезпеченні

Майбутні абітурієнти, що подають заяви до військкоматів, будуть мати можливість опановувати прогресивні напрями підготовки, використовуючи під час навчання сучасну навчально-матеріальну базу, основу якої складають діючі зразки озброєння та військової техніки.

Також слід зазначити, що на відміну від цивільних вищих навчальних закладів, під час навчання усі курсанти забезпечуються безкоштовним проживанням, обмундируванням, харчуванням і одержують грошове утримання. У казармах та гуртожитках створені належні умови для повноцінного проживання та відпочинку. Організоване безкоштовне Харчування курсантів в їдальні інституту. Додатково працює декілька кафе.

У цьому році Житомирський військовий інститут буде відзначати свій 100-річний ювілей. Наші вікові традиції у поєднанні з сучасними технологіями є формулою успішності майбутніх фахівців, які є бажаними в усіх силових відомствах, видах Збройних Сил України та у різних галузях економіки держави. Варто також зазначити, що за досягненнями інституту стоїть в першу чергу його колектив. Саме він є головною цінністю цього навчального закладу.

Колектив створював героїчну історію, саме він знає, шанує і ретельно оберігає навчальний заклад, переймається подальшим удосконаленням процесів навчання та виховання сучасної молоді. Саме тому Житомирський військовий інститут імені С. П. Корольова є флагманом військової освіти, який впевнено тримає курс у майбутнє.

Контакти 25-04-91,
дод. 3-83 – начальник науково-організаційного відділу.
Довідка за адресою:
10004, м.Житомир-4, проспект Миру, 22, ЖВІ ДУТ
Електронна пошта: zvir@zvir.zt.ua

ПРОВОКАЦІЇ

“Гра на нервах”

Минулого тижня поблизу берегів Сполучених Штатів Америки були виявлені чотири стратегічні бомбардувальника Ту-95 ВПС Росії. Два із них перехоплені силами F-22 поблизу Аляски. Решта пройшли на відстані 50-ти миль від узбережжя Каліфорнії. Військове командування США направило два винищувачі F-15 для перехоплення цих бомбардувальників, які, зрештою, змінили свій курс і повернулися на свою авіабазу. Інцидент з бомбардувальниками відбувся через місяць після того, як російський винищувач Су-27 пролетів в небезпечній близькості від американського літака-розвідника RC-135 над Охотським морем.

Член комісії палати представників у справах збройних сил Майк Коневей назвав проліт російських літаків “навмисною провокацією”. За його словами, Путін робить це навмисно. Разом із тим, генерал-лейтенант американських ВПС у відставці Томас Макінерні заявив, що він не може пригадати, коли востаннє російські стратегічні бомбардувальники підлітали до американського узбережжя настільки близько. На його думку, відразу після зустрічі в Нормандії позаминулого тижня президент Росії дав добро на проведення такого польоту, аби “пограти на нервах” Сполученим Штатам.

Слід зазначити, що за останні роки кількість польотів Ту-95 збільшилося не тільки поруч із територією США. Минулого року Російські бомбардувальники також провокували польотами низку азійських країн, і були неодноразово перехоплені південно-корейськими і японськими винищувачами.

НЕ БЕЗ ПІДСТАВ

Литва побоюється російського вторгнення

У Литві не виключають можливого вторгнення РФ у країни Балтії. Глава Міноборони Литви відзначає, що Калінінград поступово перетворюється на військову фортецю.

Як і у випадку з Україною, на думку литовських політиків, Москва може використати свої традиційні лозунги стосовно захисту прав російськомовних за кордоном. Міністр оборони Литви Юозас Олекас переконаний, що це може стати передумовою для російської інтервенції в країни Балтії.

“Росія реалізує десятирічну програму з озброєння й модернізації армії, приділяючи особливу увагу північно-західному напрямку, а особливо Калінінграду, що насправді стає російським військовим бастіоном”, – відзначив Юозас Олекас. Зважаючи на це, Глава військового відомства Литви закликав НАТО проводити якомога більше спільних навчань і розмістити в регіоні на постійній основі сухопутні сили Альянсу. На його думку, аргумент, що це порушить угоду 1997 року, відповідно до якої НАТО не може створювати військові бази із постійною дислокацією в Східній Європі, уже застарів і не відповідає реаліям конфліктної ситуації у регіоні.

КОНТИНГЕНТИ

Спецназ США прибув до Естонії

До Естонії для обміну досвідом прибув підрозділ спецназу США. Про це повідомляє офіційний веб-сайт міноборони країни. Чисельність підрозділів спецназу США та їхні завдання у військовому відомстві не розголошують, втім запевняють, що метою присутності американського спецназу є підвищення ефективності спільної діяльності спецпідрозділів Естонії й США.

Естонський і американський спецназ уже протягом декількох років співробітничають як в рамках проведення навчань, так і здійснення воєнних операцій – наприклад, під час місії НАТО ISAF в Афганістані. Втім, зараз обсяги співпраці, зважаючи на нестабільну обстановку у регіоні, значно збільшаться та набудуть більш регулярного характеру. Як повідомляє Reuters, фахівці армії США тренуватимуть колег із армій Східної Європи за програмою американських спецпідрозділів “Дельта” та “Морські котики”.

Військовий спецконтингент США перебуватиме у країнах Східної Європи, що входять у блок НАТО, на постійній основі. Втім, не йдеться про якісь глобальні сили. Загальна чисельність спецназу США, що постійно будуть перебувати в Східній Європі, не перевищить сотні осіб.

АСИГНУВАННЯ

Латвія збільшить військовий бюджет

Депутати латвійського парламенту зробили черговий крок до збільшення фінансування мілітарного сектору. 12 червня вони у першому читанні ухвалили законопроект, що передбачає поступове збільшення оборонного бюджету до 2020 року.

Напередодні проведення другого читання до парламенту була подана доповідна записка, у якій йшлося про події в Україні та геополітичні амбіції Росії, яка створює загрозу для безпеки та стабільності в євроатлантичному просторі. “Ця ситуація лише підтверджує, що Латвія повинна бути здатною не лише декларативно виконувати свої міжнародні зобов’язання, а й здійснювати реальні кроки для забезпечення фінансування оборонного сектору... Криза в Україні є попереджувальним сигналом, що Латвія повинна поставитися серйозно до цього питання, та приймати прагматичні рішення, які зміцнюватимуть нацбезпеку країни”.

Варто зазначити, що нинішній латвійський військовий бюджет не є стійким у плані фінансування оборони. Принаймні, зараз існує стійка тенденція до зниження навіть існуючого рівня фінансування: в 2014 році оборонний бюджет країни становить 0,93% від ВВП, в 2015-му році заплановано вже 0,88% від ВВП, в 2016 році – 0,82%. І тут Латвія суттєво поступається іншим країнам регіону. Принаймні Естонія і Польща вже довели рівень витрат оборонних бюджетів до близько 2% ВВП. Литва також підтримала щорічне збільшення оборонного бюджету на 0,2% та доведення його до досягнення 2% у 2020 році.

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ІНЦИДЕНТ

На F-35B стався витік масла

Американські військові вимагають перевірки всіх винищувачів Lockheed Martin F-35, що стоять на озброєнні, після того, як на одному із F-35B під час польоту було виявлено витік масла. Винищувач F-35B благополучно повернувся на базу в штаті Арізона.

Як виявилося, причиною витоку стали неполадки клапана подачі масла в двигун F135 виробництва компанії Pratt & Whitney. Більшість із 97 наявних літаків F-35 (69 оперативних для підготовки пілотів і 28 дослідних) вже пройшли перевірку і отримали дозвіл на виконання польотів. В рамках її проведення фахівці не виявили подібних дефектів на інших літаках, тому і досі залишається невиясненим питання, чи міг інцидент трапитися внаслідок неякісного технічного обслуговування.

Двигуни F135 відпрацювали майже 32 тис годин в рамках наземних і льотних випробувань (з них льотних понад 17 тис). Безпека роботи двигуна залишилася на рівні вище 98%. Двигун розроблений таким чином, щоб надійно працювати навіть за умов нанесення значних ушкоджень внаслідок потрапляння сторонніх предметів, а також під час перебоїв подачі пального і масла.

АВАРІЇ

Під час посадки загорівся російський Т-50

На аеродромі льотно-дослідницького інституту ім. Громова в підмосковному Жуковському під час посадки літака Т-50 відбулося локальне загоряння одного із двигунів. Інцидент стався після виконання планового випробувального польоту. Як повідомляють російські ЗМІ, пожежу оперативно загасили. Літак підлягає відновленню. Постраждалих немає.

В ДКБ Сухого створено комісію, яка проведе розслідування причин події. Даний інцидент не вплине на терміни проведення випробувань за програмою Т-50. Російський багатоцільовий винищувач п’ятого покоління Т-50 в даний час проходить випробування. На заводі в Комсомольську-на-Амурі побудовано п’ять літаків цього типу. Перший політ Т-50 відбувся в січні 2010 року в Комсомольську-на-Амурі, а перший публічний показ пройшов на авіакосмічному салоні МАКС-2011 в підмосковному Жуковському.

В РАМКАХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ

Російські моряки піднімуться на борт Містраля вже наступного тижня

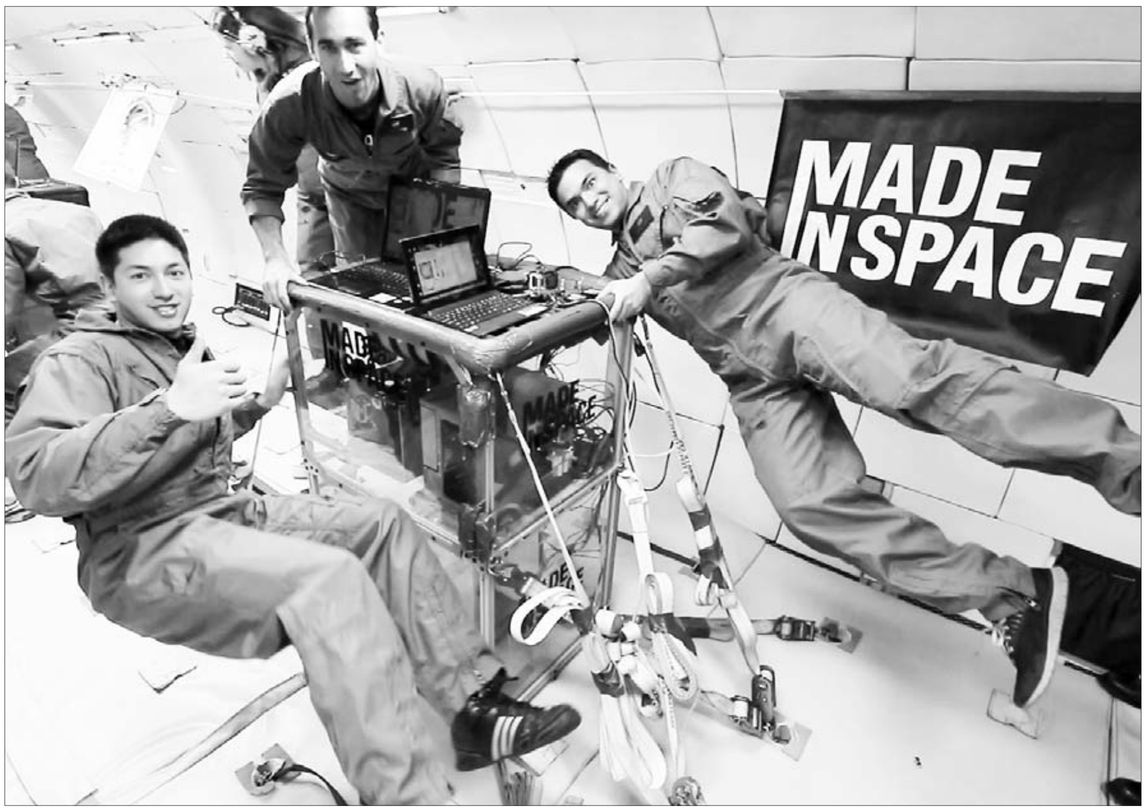
Російські моряки почнуть навчання на вертольотоносці класу Містраль вже 22 червня. Це на три тижні пізніше, ніж планувалося. Про це повідомляє інформаційне агентство France-Presse.

Російські військові моряки мали прибути на навчання ще першого червня, але через поломку російського навчального корабля “Смольний”, який мав перевезти команду до Франції, навчання довелось перенести. Втім, вже цього тижня після ремонту “Смольний” таки взяв курс на Сен-Назер. Початкове навчання на першому, побудованому для Російського ВМФ Mistral, який планують назвати “Владивосток”, складатиметься з ознайомлення із судном та його обладнанням.

КОСМІЧНЕ МАШИНОБУДУВАННЯ

3-D принтер може відправитися на МКС в серпні

3-D принтер, створений спеціально для роботи на Міжнародній Космічній Станції, успішно пройшов останній етап перевірки NASA. Це означає, що пристрій відправиться в космос швидше, ніж очікувалося. Наступна космічна вантажівка Dragon, запуск якої запланований на серпень, відправить принтер екіпажу МКС.

"Проходження останніх випробувань і поставка техніки – це важливі етапи, однак вони повинні привести до більш знакової події – можливості друкувати об'єкти на МКС. Для космосу це поки неперевершене досягнення", – заявив виконавчий директор проекту Made In Space Аарон Кеммер (Aaron Kemmer).

Пристрій спочатку мав відправитися не з наступним рейсом Dragon, а через один рейс. Однак за останній період було завершено кілька випробувань приладу, які перевірили все – від вібрації до дизайну і електромагнітних перешкод.

Цей 3-D принтер буде першим, який використовуватимуть на орбіті. Вчені вже надрукували кілька предметів на Землі. На МКС його помістять в наукову камеру, і там він надрукує 21 демонстраційний зразок – різні інструменти.

Планується, що наявність такого пристрою на МКС знизить залежність станції від запусків і допоможе заощадити чимало часу. Крім того, це дозволить астронавтам виробляти необхідні інструменти в разі непередбачених ситуацій на орбіті.

СПІВПРАЦЯ

Airbus і Safran створюють СП для доставки вантажів на орбіту

Компанії Airbus і Safran мають намір створити спільне підприємство в космічній галузі. Відповідна домовленість досягнута в ході зустрічі керівників компаній з президентом Франції Франсуа Олландом.

Як очікується, СП займатиметься доставкою вантажів на орбіту. У новій компанії партнери будуть мати рівні частки. Працювати СП, як очікується, почне до кінця року. Його основним проектом стане ракета-носій Ariane 6.

Президент Франції Франсуа Олланд вітає спільну роботу Airbus і Safran в освоєнні космосу. Спільна робота Airbus і Safran – важливий крок на шляху консолідації заради багатообіцяючого майбутнього, а також елемент суверенітету європейської космічної промисловості, сказав глава п'ятої республіки. Крім того, спільне підприємство створить додаткові робочі місця, заявив Олланд.

РОЗРОБКИ

Boeing представив публіці свою версію

Компанія Boeing 9 червня представила публіці повну версію моделі приватного "космічного таксі" CST-100. Презентація відбулась на будівельному майданчику Космічного Центру Кеннеді в модернізованому ангарі Orbiter Processing Facility-3 (OPF-3), який не так давно використовувався для підготовки космічних шатлів NASA до польотів на МКС.

Після закриття програми шатлів, з липня 2011 року величезне приміщення було порожнім.

Діаметр космічної капсули – 4,56 метрів. Усередині – п'ять крісел пілотів, люк і вікна, а також консоль контролю пілота з приєднаними планшетами (передбачений безпровідний вихід в Інтернет). Модель оснащена портом для стикування з МКС, в ній передбачено достатньо простору для зберігання 220 кілограмів вантажу та телескопічного устаткування, палива, наукових експериментів, в залежності від того, що буде вимагатися для конкретного рейсу.

Boeing – одна з трьох аерокосмічних компаній (поряд з SpaceX і Sierra Nevada Corp), які за підтримки NASA займаються створенням американського космічного таксі в рамках програми агентства Commercial Crew Program (CCP).

Boeing отримав у рамках програми близько 600 мільйонів доларів США.

Мета наступного етапу програми – створення пілотованого космічного апарату, який зміг би до кінця 2017 зістикуватися з Міжнародною Космічною Станцією.

КОСМІЧНИЙ ТУРИЗМ: ближній...

Багаті жителі Китаю купили квитки в космічну подорож за 96 000 доларів

Більше 300 багатих жителів Китаю, які з ентузіазмом ставляться до космосу і всього, що з ним пов'язане, зарезервували квитки за ціною майже 100 000 доларів, які дають можливість здійснити космічну подорож.

305 покупців розхапали квитки на подорож, яку запропонувала голландська компанія Space Expedition Corp (SXC). Квитки продавалися на сайті роздрібної торгівлі Taobao, – про це повідомляє офіційне державне видання China Daily.

Мандрівники відправляться в космос на двомісному кораблі і проведуть там п'ять-шість хвилин, отримавши можливість побачити Землю з висоти і випробувати невагомість.

Вартість одного квитка склала 599 999 юанів (96 000 доларів США). Видання додає, що четверо з покупців – жителі міста Ченгду, який знаходиться на південному заході Китаю, а двоє – з комерційного центру Шанхая.

Сторінка Taobao, на якій можна було купити квитки, була доступна лише 12 червня. Видання надає і скріншот сторінки, який доводить, що покупки дійсно були зроблені.

Дата подорожі не вказана. Незважаючи на те, що інтерес до космічного туризму в останні роки високий, поки немає приватних компаній, які на регулярній основі надавали б послуги з космічного туризму. Вага учасників не повинна перевищувати 125 кілограмів; перед польотом їм доведеться пройти спеціальну підготовку.

Квиток до Місяця коштує $150 мільйонів

...дальній

Квитки на політ навколо Місяця, вартістю по 150 мільйонів доларів кожен, на модифікованому російському космічному кораблі "Союз", пілотованому російським космонавтом, продає компанія Space Adventures. На сьогоднішні лише 18 осіб (всі з яких американці, чоловіки, астронавти різних місій Apollo) облетіли навколо Місяця. 12 з них в рамках 6 місій з липня 1969 року по грудень 1972 висадилися на поверхню Місяця.

Два квитки, незважаючи на та по-справжньому космічну вартість, вже куплені. Їх власники зможуть відправитися в політ разом або в рамках окремих екскурсій, перша з яких може бути виконана вже в 2017 році.

Президент Space Adventures Том Шеллі (Tom Shelley) заявив, що переговори з Росією ведуться не про одиничний політ, а про серію. Можливо, подорож буде включати в себе коротку зупинку на Міжнародній Космічній Станції.

Компанія, заснована в 2001 році, вже організувала вісім приватних подорожей на МКС, у тому числі два візити співзасновника Microsoft Чарльза Сімоні (Charles Simonyi). Наступного року в політ збирається відправитися британська співачка Сара Брайтман (Sarah Brightman), а в 2017 році, можливо, полетить один із засновників Google Сергій Брін.

В даний час вартість квитка на 10-денну подорож до станції становить близько 52 мільйонів доларів.

Капсули "Союз" для подорожі до Місяця будуть оснащені кращим теплозахистом, який компенсує більш швидкий повторний вхід в атмосферу Землі. Крім того, їх навігаційна апаратура і системи комунікації будуть модифіковані для роботи за межами низької навколоземної орбіти. При цьому, найбільші зміни торкнуться побутового відсіку і системи руху, які будуть запускатися окремо від апарату "Союз" і стикуватися з капсулою на орбіті Землі.

Разом з зупинкою на МКС подорож на Місяць займе близько 16-17 днів; політ без зупинки триватиме приблизно 8-9 днів.

“Усі війни однакові. Усі починаються незрозуміло як. Майже завжди є впевненість, що повномасштабної війни не буде”

Небезпечна це робота – говорити правду. Журналісти на війні завжди є непроханими гостями, при чому з обох сторін фронту. По обидва боки можна отримати кулю в лоб, попасти під мінометний обстріл, потрапити в підвал сепаратистів, отримати по голові від своїх же за військовий “шпіонаж”...

Аркадій Бабченко – військовий кореспондент із Росії, розуміє це, як ніхто. Чоловік працює поза офіційною журналістикою, його роботою є авторський блог “Журналістика без посередників”, що існує виключно завдяки пожертвам читачів. І хоч статті Бабченка стали приводом називати його зрадником Росії, чоловік намагається об’єктивно розібратись в ситуації на Сході України. Тим паче, порівняти є з чим. Аркадій висвітлював Чеченську кампанію, грузинський конфлікт, переворот в Киргизії, протести в Турції, працював на Майдані…

Бабченко бачить ситуацію дещо інакше, ніж його колеги із Росії. Та сам чоловік пояснює, що колег у нього практично немає…

– Чи не страшно працювати в таких умовах?

– Те, що називають офіційною російською журналістикою, насправді жодного відношення до засобів масової інформації немає. Це швидше засіб пропаганди. Тому ми не є колегами, адже пропаганда і журналістика – це зовсім різні професії. Хоча, не буду приховувати, певні побоювання у мене є. З одного боку наче і все одно, що про мене думають представники пропаганди. З другого – я прекрасно розумію, що у будь-який момент мене можуть арештувати. Мені частенько приходять СМС типу “Сподіваюсь, що скоро тебе грохнуть” чи “В Росію не повертайся”… Мені дивно, коли мені телефонують чи пишуть із російських зомбоґазет чи телеканалів і просять прокоментувати ситуацію. Одразу ж відправляю їх до Кисельова, нехай він коментує.

У кожній ситуації, як не крути, підтримуєш якусь одну сторону. Журналісту у даному випадку – складніше, він повинен об’єктивно дивитись на речі.

– Чи можливо зрозуміти обидві сторони конфлікту?

– Практично нереально. В основному, на який бік ти потрапив, із такого усе і висвітлюєш. У випадку із Україною я чесно хотів не ставати на жодну зі сторін. У мене не вийшло цього зробити із технічних причин. Мої портрети “прикрашають” адміністрацію Донецької республіки і деякі блокпости. Тому мені не вдалось побувати на стороні бійців ДНР, хоча хотілося б.

Аркадій розповів, що ДНР створює певні обмеження, згідно яких вони “фільтрують” журналістів на своїх і чужих.

– Принцип дуже простий – є проросійські журналісти, є антиросійські, інших немає. Яке б ЗМІ ти не представляв, якщо ти не кричиш “Слава Путіну”, ти працювати там не будеш. Варто сказати, що і з української сторони не все так просто, тому що будь-яка армія досить насторожено відноситься до преси. Мені пощастило, що я їздив з добровольцями, мені вдалось “впасти їм на хвіст”. Інших журналістів могли спіймати, завести в СБУ, допитати.

– Складно бути “зрадником” країни?

– Перед вильотом із Борисполя пішов за цигарками, заліз у кишеню, а там гільза. От питається, навіщо мені гільза? Я ж їх в житті стільки бачив, та і взагалі, де я її взяв і як додумався покласти поряд із російським паспортом і приїхати в український аеропорт? Викинув я гільзу тихенько, щоб ніхто не побачив. Перед в’їздом в Росію знаходжу карту “Приват-банку”. От, скажіть, як можна було додуматись приїхати в путінську Росію з карточкою Коломойського під час війни із жидобандерівцями? Що не кажіть, не проста професія. Не гірше шахістів потрібно усе прораховувати на десятки кроків вперед.

Порівнювати війни складно. Та як розібратись, усі вони однакові і починаються незрозуміло як, – пояснює російський колега.

– Із початку конфлікту, майже завжди є впевненість, що повномасштабної війни не буде. А потім у якийсь момент конфлікт розкручується і починається справжня війна. Те, що зараз відбувається в Україні вже можна назвати повномасштабною війною. В Чечні і то таке було не кожного дня. І, як я розумію, це лише початок. Схоже, ситуація починається розвиватись по чиємусь поганому сценарію. Не здивуюсь, якщо далі нас чекає новий Грозний. І головне, як зупините це все – невідомо.

– Ви працювали у багатьох гарячих точках, спричинених Росією. Кілька тижнів були на Сході України. Чи помітили якісь особливості російсько-українського конфлікту?

– Відмінністю Слов’янська є те, що українська армія намагається максимально зменшити кількість жертв серед мирного населення. Таке не часто побачиш. Хоча жертви серед мирного населення все одно є і будуть. Тим паче після тижнів війни психологічні бар’єри поступово знімаються і обидві сторони звіріють, втомлюються. Поки що українська армія тримається по-бойовому. Не думаю, що конфлікт затягнеться на роки. Це питання, можливо, кількох місяців від початку воєнної фази. Звісно, попереду ще будуть жорсткі, кровопролитні бої і до цього потрібно бути готовими. Коли я перебував у Слов’янську, спостерігав дуже цікаву картину. Там гарна місцевість, будинки, церкви, електрика підключена... І абсолютно пусте місто. Зовсім. По місту не іде жодна людина, не їде жодна машина. При цьому відомо, що люди в місті є і вони налякані і розгублені.

До війни звикаєш досить швидко, – каже Аркадій. Тижня вистачить, щоб виключити емоції і мозок і включити рефлекси.

– Через тиждень перестаєш присідати, коли чуєш постріли поруч. Рефлекси і фаталізм беруть своє. Тіло самостійно згадує, що потрібно робити і входить у нормальний воєнний стан. Українсько-російська війна цікава ще і тим, що кожен тут воює за щось своє. Одні пішли на війну за єдину Україну, демократичне суспільство, європейські цінності, просто нормальне життя. Інші воюють за Велику Росію, спасіння від клятих фашистів і так далі…

– Мирні жителі Сходу розуміють, що відбувається?

– Люди зовсім не розуміють, що може бути далі. Це ми розуміємо, із досвіду Чечні. Деякі люди і досі сидять вдома, чують обстріли десь на окраїнах. У них є диван, є телевізор і вони бояться їх покидати. А якщо і покидають, то впевнені, що повернуться. Проблема ще і в тому, що людям немає куди їхати. Таборів для біженців не створили і дотепер, хоча подумати про це чиновникам треба було ще місяць тому.

– Після Сходу ви були в Києві? Як, на Вашу думку, змінилась ситуація після Майдану?

– У столиці можна почути повну палітру різноманітних думок… Люди дуже розгублені, особливо ті, хто стояв на Майдані. Вони не розуміють, що пішло не так і в який момент. Усвідомлення того, що відбувається, прийде вже постфактум. Воювати люди однозначно не хочуть, та і в Росію ніхто не рветься.

У Росії завжди був ворог. Спочатку ворогами були чеченці, потім стали грузини, потім – таджики… Зараз – українці?

– Просто пальцем показали із одного на іншого. В Росії напруження відчувається практично скрізь, всі навколо вороги. Десять років відвертої пропаганди дарма не минають. Телебачення в даному випадку виявилось дуже вдалим інструментом маніпуляцій і прочистки мізків. На сьогодні думати в Росії вміють не більше 15 відсотків. Решта, здається, забули, як це робиться.

Із власного досвіду, здобутого в багатьох російських конфліктах із сусідніми країнами, Аркадій розповідає, що будь-яка війна не минає безслідно. І дуже важко повернутись у мирне життя, особливо, якщо війна програна.

– Переключитись із війни на мир дуже непросто. В перший раз я потрапив в гарячу точку у 18 років. Коли повернувся, два роки довчався в інституті. Ці два роки життя я був просто загублений від реальності, адже розучився розуміти мир. Коли почалась друга чеченська кампанія, я поїхав по контракту. Мені пощастило, коли я повернувся, я зумів зачепитись за життя. Зараз у мене є сім’я, дочка, я живу в столиці, я почав писати. Якби не це, я б точно спився. І це не жарт, в Росії дуже невеликий відсоток людей зуміли зачепитись за життя після Чечні. Чому? Перша чеченська війна програна. А програш на війні настроює на програш в мирному житті. Все таки солдатам, які повертаються з війни, в якій вони перемогли, набагато легше.

– Найважча війна для вас?

– Найважчою для себе є вважаю Киргизію, хоча був там усього кілька днів. Цих кілька днів стали для мене складнішими, ніж півроку в Чечні. Етнічна різня – це реально страшно, більше на етнічні чистки я не поїду. Проте повернувся у життя після Киргизії я досить спокійно, як із звичайного відрядження.

– Чим запам’яталась Україна за ті кілька тижнів на Сході?

– В Україні ж вийшло навпаки. Якщо розібратись, я не потрапив у жодний серйозний бій, не фотографував КамАЗи із тілами, мене не ганяв по полю снайпер. Коли я приїхав, бої були тільки вночі, це зараз вони вже і вдень. Коли ночував на блокпосту на горі Карачун, був артилерійський обстріл. Із міста терористи ДНР били по позиціям українських військових. Також потрапив у невелику перестрілку на третьому блокпосту на АЗС. За дві хвилини до нашого виїзду почались обстріли з відстані близько кілометра.

Я був впевнений, що обійдеться без наслідків. Але повернення із війни – процес довготривалий. Неначе декомпресія у водолазів. Поки тиждень в барокамері не проведеш, поступово знижуючи тиск, ніколи не скажеш – обійшлось в цей раз чи ні. Раніше війні немає сенсу тебе чіпати, ти і так належиш їй повністю. Потім висипаєшся, відпочиваєш, приходиш у себе. І відчуваєш – не відпустило. Не одну ніч мені сниться, що в кулеметі закінчились патрони. Це, в принципі, найстандартніший кошмар після війни. Раз сім за ніч прокидаюсь у холодному поту. А ще загиблий, я його навіть толком і не бачив, не знаю ні його імені, ні його обличчя. Але тепер бігає за мною кожну ніч. І головне, я тут при чому? Я журналіст… А ще ж треба сідати і писати про все це. Ненавиджу цей стан.

Окремо варто додати про музику… В обідньому залі, де я щоденно їв, кожного дня цілодобово працював телевізор. Він був ввімкнений на одному і тому ж музичному каналі, по якому крутили одні і ті ж пісні. За проведений на війні час я дізнався про існування цікавих “шедеврів”, типу “Не знаю чому, му-му-му, не подобаюсь йому, му-му-му”… Кожен із цих “витворів” настільки врізався в голову, що я можу проспівати його без заминки навіть посеред ночі. Ну і хто буде відповідати за цю психологічну травму?

– А як щодо побитих камер, звинувачень у шпіонажі, побиття?

– Це така ж природня частина моєї професії, як і написання текстів. Ну посидів в ямі за шпіонаж, ну отримав на горіхи. З ким не буває? Не в перше і не в останнє. Камеру шкода, так. Але мене інший аспект цікавить – я знову залишився живим і майже неушкодженим. Все таки везучий, що не кажіть.

– Як допомогти бійцям повернутися у мирне життя? Є з кого брати приклад у цій справі?

– Повинна бути комплексна програма з повернення в мирну із воєнної реальності. Мають бути і центри психологічної реабілітації, і програми пільг для бійців, і програми по перенавчанню. Суспільство має розуміти, що існує дві паралельні реальності – мирна і воєнна. І з воєнної реальності треба буде повертатись. Бійцям старшого віку, у яких була сім’я і професія до війни, буде легше, ніж молодим хлопцям, у яких ще не так багато в житті зачіпок. На мою думку, ідеальна системна програма допомоги в ізраїльській армії, ось у них треба переймати досвід.

– Перше враження про російські новини після повернення з України?

– Випадково почув новини по радіо, так як давно їх уникаю… Це якийсь паралельний вимір… Виступав Медведєв… Зразу подумав: “Невже вам тут реально таку нісенітницю в вуха вливають?”

– Турчинов хотів нагородити вас на День журналіста… Чому відмовились?

– Не вважаю за потрібне і можливе отримувати державні нагороди за свою діяльність від жодної зі сторін. От такі у мене принципи.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

23 – 29 червня

23 червня 1936 р. *засновано в/ч А1880. Командир – І.М.Каркищенко.*

23 червня 1988 р. *перший політ палубного винищувача МіГ-29К, льотчик-випробувач Т.Аукібаров.*

23 червня 1994 р. *почалися льотні випробування пасажирського літака Ан-38-100, екіпаж О.К.Хрустицького.*

24 червня 1961 р. *відбувся перший політ однодвигунового варіанту вертольота Мі-8, Б.В.Земсков.*

24 червня 1999 р. *відбувся перший політ вертольота Eurocopter EC-130 B4.*

25 червня 1919 р. *відбувся перший політ металевого пасажирського літака Юнкерс J13.*

25 червня 1941 р. *засновано в/ч А1621. Командир – А.О.Бережний.*

25 червня 1943 р. *засновано в/ч А4608. Командир – К.М.Горло.*

25 червня 1964 р. *відбувся перший політ американського гіперзвукового літака Х-15А-2. (модернізованого варіанту Х-15А).*

25 червня 1964 р. *завершено Державні спільні випробування комплексу перехоплення Су-15-98.*

25 червня 1974 р. *здійснено запуск пілотованої орбітальної станції "Салют-3" ("Алмаз").*

25 червня 1976 р. *завершено випробування літака Су-17М2.*

26 червня 1936 р. *відбувся перший політ вертольота Fw-61 конструкції Г.Фокке, першого вдалого вертольота.*

27 червня 1947 р. *відбувся перший політ бомбардувальника Ту-12 ("77").*

27 червня 1941 р. *засновано в/ч А2656. Командир – Д.А.Задворнов.*

27 червня 1949 р. *пройшло перше автозчеплення в польоті винищувача Як-25 (С.Н.Анохін) з бомбардувальником-буксиром Б-25 (Л.І.Тарощін) за програмою "Бурлаки".*

27 червня 1961 р. *відбувся перший політ Іл-38.*

27 червня 1994 р. *пройшов запуск космічної крилатої ракети-носія Pegasus з борту літака Локхід L-1011-100 "Трістар".*

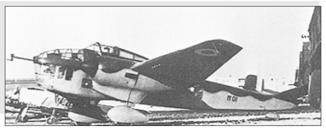
28 червня 1942 р. *відбувся перший політ легкого транспортного літака Як-6 з двигунами М-11, Ф.Е.Болотов.*

28 червня 1951 р. *відбувся перший політ дальнього бомбардувальника 85/2 (85д) ОКБ А.Н.Туполева, екіпаж В.П.Марунова.*

28 червня 1979 р. *на озброєння прийнято комплекс перехоплення Ту-128С-4М.*

28 червня 2004 р. *початок рекордного по дальності безпосадочного перельоту пасажирського літака, Сінгапур – Нью-Йорк, Ербас А340-500, 16.670 км за 18 год 18 хв.*

29 червня 1939 р. *відбувся перший політ літака SNCAC NC.530 Exp (Франція).*

29 червня 1985 р. *почалися Державні спільні випробування літака Су-17М4.*

ВІТАЄМО ІМЕНИННИКІВ

23 червня 1955 р. *народився Головнокомандувач ВМС ЗС України (2003-2006 рр.) І.В.Князь.*

24 червня 1957 р. *народився начальник Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету С.М.Неділько.*

25 червня 1961 р. *народився перший заступник начальника ГШ ЗС України Г.П.Воробйов.*

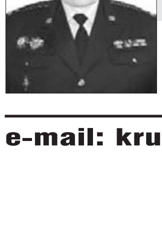

25 червня 1971 р. *народився начальник Центру управління пошуково-рятувального забезпечення польотів авіації ЗС України В.М.Благодатських.*

25 червня 1966 р. *народився заступник начальника Національного університету оборони України С.О.Поздишев.*

26 червня 1971 р. *ТВО командувача ВДВ ЗС України Ю.М.Галушкін.*

28 червня 1961 р. *народився помічник командувача ПС – начальник юридичної служби Командування ПС ЗС України В.Г.Майстренко.*

28 червня 1972 р. *народився командир в/ч А1912 Ю.В.Білецький.*

ГЕРОЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ – УКРАЇНСЬКІ ЛЬОТЧИКИ ІІ СВІТОВОЇ

Герой-летнаб с Карельского фронта

Александр Семёнович Западинский родился и вырос на Винниччине, а после увольнения из рядов Вооружённых Сил ещё почти полвека прожил в Виннице, ставшей ещё при нём столицей ВВС независимой Украины. Всю войну он прошёл на Севере – на Карельском фронте, заслужив там высшее звание и высшую награду – там, в дальней авиации, лётчик-наблюдатель Западинский стал Героем Советского Союза...

Родом Герой из Кальника – довольно большого села Ильинецкого района Винницкой области, которое уже в середине XX века отпраздновало своё 500-летие. Родное село Александра Семёновича ещё известно и как место дислокации Кальницкого казачьего полка Войска Запорожского. Когда он в июне 1914 года появился на свет, оно всё ещё оставалось.

Будущий лётчик вырос в простой крестьянской семье. В 1935 году окончил техникум механизации сельского хозяйства, работал участковым механиком Ладыжинской машинно-тракторной станции Винницкой области.

В 1936-ом, когда все рвались в Испанию, сражающуюся с фашистским режимом генерала Франко, а вся молодёжь стремилась в первую очередь в авиацию и танковые войска, двадцатидвухлетний Александр поддался всеобщему порыву и пошёл в военкомат. Однако ни попасть в Испанию, ни сразу же – в авиацию парню не удалось: красноармеец Западинский был направлен в одну из частей связи Киевского особого военного округа для прохождения срочной службы.

Но всё же небо манило бойца, и в 1938 году, успешно сдав вступительные экзамены, красноармеец стал курсантом Мелитопольского военного авиационного училища лётчиков.

В авиации мирного неба молодому лётчику довелось прослужить ровно год. Когда началась война, его полк, начавший своё формирование как авиационная группа под Орлом, уже перебазировался на север, в Архангельскую область. Войдя в состав Карельского фронта, 80-ый скоростной бомбардировочный полк начал свою – нелёгкую "северную" войну. И уже с сентября сорок первого года в боевых действиях стал принимать непосредственное участие молодой летнаб-украинец Западинский.

В "бомбёрах" летнаб прослужил полгода – до весны сорок второго. Правда, из Дальней авиации не ушёл – просто был переведён в разведчики – лётчиком-наблюдателем 118-й отдельной дальнеразведывательной авиационной эскадрильи 7-й Воздушной армии. В этой части старший лейтенант Александр Западинский воевал до самого конца войны на Севере.

Всего за годы войны лётчик-наблюдатель Западинский в составе экипажа совершил около 300 боевых вылетов на самолёте СБ на разведку аэродромов и скоплений войск противника на глубину до 500 километров. То есть – летал в глубокий тыл противника, постоянно рискуя быть сбитым. По самолёту-разведчику били зенитки, за ним гонялись вражеские истребители. По-разному приходилось летнабу Западинскому совершать полёты над территорией противника: на большой высоте, вне досягаемости его зенитной артиллерии, а чаще – опускаясь вниз, чтобы, привлекая огонь на себя, выявлять расположение вражеских огневых точек. Отвага и высокое лётное мастерство помогали воздушному разведчику невредимым возвращаться на свой аэродром и доставлять командованию ценные данные.

К ноябрю 1943 года он совершил 148 успешных боевых вылетов в глубокий тыл противника на разведку его военных объектов, коммуникаций и расположения войск. Каждый из этих вылетов был сопряжён со смертельной опасностью. Указом Президиума Верховного Совета СССР от 4 февраля 1944 года за образцовое выполнение боевых заданий командования на фронте борьбы с немецко-фашистским захватчиками и проявленные при этом мужество и героизм старшему лейтенанту Западинскому Александру Семёновичу присвоено звание Героя Советского Союза с вручением ордена Ленина и медали "Золотая Звезда".

В послевоенные годы офицер продолжил службу в Военно-Воздушных Силах СССР. В 1947 году Александр Семёнович окончил Высшую офицерскую школу штурманов, служил штурманом в частях бомбардировочной авиации. С 1957 года – в запасе, а затем в отставке.

После увольнения из рядов Вооружённых Сил Герой Советского Союза подполковник в отставке Александр Западинский жил в Виннице. Работал в информационно-вычислительном центре "Винницагрузавтотранс". Не стало Героя 27 ноября 2002 года. Похоронен на Центральном кладбище в Виннице.

В селе Кальник Ильинецкого района есть улица Западинских, которая названа в честь Героя и его брата – тоже орденоносца, участника Великой Отечественной войны.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

"Летающее крыло" Люфтваффе
или как появились на свет американские "Стелс"

Идея так называемого "летающего крыла" возникла почти столетие назад – ещё в 20-ые годы и приобрела сторонников во всех ведущих авиационных державах мира. В Германии ею увлеклись братья Вальтер и Раймар Хортены.

В 1933 году, когда Вальтеру было двадцать, а Раймару всего восемнадцать, у себя дома, в Бонне, они самостоятельно спроектировали и построили первый планер H I "Hangwing". В том же году они испытали его в воздухе. Это было чистой воды "летающее крыло" размахом 12,4 метра и весом 120 килограммов. Планер полностью состоял из дерева. Лишь обтяжка производилась тканью. "Летающее крыло" имело стреловидность по передней кромке. В полёте планер управлялся элеронами, центральными балансировочными закрылками и рулевыми тормозами на законцовках крыла. Шасси у планера не было, а посадка производилась на неубирающуюся центральную лыжу.

В полёте конструкцию удалось опробовать в июле 1933 года на аэродроме Хангелар в Бонне. Результаты оказались весьма удовлетворительными, и братьев Хортенов пригласили принять участие в соревнованиях в Вассеркуппе летом 1934 года. Несмотря на то, что на соревнованиях H I "Hangwing" получил приз за оригинальность, ни военные, ни гражданские власти Рейха к планеру не проявили интереса. Даже Александр Липпиш, ставший к тому времени директором Немецкого института планеризма, вежливо отказался принять планер Хортенов в дар государству. Вследствие чего Раймар Хортен конструкцию сжег.

После относительной неудачи с Ho I братья Хортены не отказались от самой идеи. В том же году они занялись новым планером, названным H II "Habicht". В этой конструкции были учтены все вскрытые недостатки первого проекта. H II "Habicht" имел крылья гораздо большего удлинения и стреловидную заднюю кромку крыла. Кроме того, центральная лыжа уступила место колёсному трёхстоечному шасси с убирающейся передней стойкой. Правда, для пилотской кабины опять же места было недостаточно. Это также являлось одним из недостатков самой концепции. Крыло, даже в самой толстой, центральной части, оставалось слишком тонким для нормального сидячего расположения пилота. В H II "Habicht" пилот полулежал на спине с согнутыми в коленях ногами. Чтобы обеспечить достаточную видимость из кабины, вся её передняя часть была прозрачной. Планер строился в мотоциклетной мастерской самими братьями и членами местного клуба планеристов. H II "Habicht" был оснащен двигателем "Хирт" мощностью 80 лошадиных сил. Он впервые взлетел в мае 1935 года с аэродрома Хангелар в Бонне. Пилотажные испытания продемонстрировали хорошие характеристики конструкции и её пригодность для начального обучения кадетов лётных школ. Однажды, во время очередного полёта, у планера отвалился винт. Тем не менее, пилотировавший его Вальтер Хортен без проблем посадил машину, чем ещё раз доказал преимущества идеи "летающего крыла".

Братья Хортены продолжали работать над похожими проектами и разработали в течение Второй мировой войны ещё целый ряд подобных типов самолётов. Некоторые из них были созданы в единичных экземплярах и, тем не менее, успешно проходили испытания, а некоторые, выиграв конкурсы, устраиваемые Люфтваффе, пошли в серию. Однако война приближалась к концу, и осуществить свой грандиозный проект по массовому производству самолётов типа "летающее крыло" братьям уже было не суждено. 14 апреля 1945 года наступавшие части 8-го корпуса 3-й армии США захватили завод в Фридрихсроде. Обнаружилось, что Ho 229V3 был уже практически закончен и подготовлен к испытаниям, Ho 229V4 и Ho 229V5 не достроены, а Ho 229V6 находился в начальной стадии постройки. Кроме того, были готовы узлы для 20 машин. H IX V-3 (Ho 229V3) был позднее разобран, перевезён в США и тщательно изучался американскими авиационными специалистами. В дальнейшем был восстановлен и сейчас находится в коллекции Смитсоновского института. Анализ конструктивных особенностей самолёта H IX показывает, что Хортены разработали первый в мире самолёт-невидимку, предназначенный для скрытного проникновения к цели. Они впервые целенаправленно применили концепцию "Unsichtbar", сутью которой являлось снижение радиолокационной и инфракрасной заметности самолёта. Снижение РЛ-заметности H IX осуществлялось путём выбора схемы "летающее крыло", расположения двигателей в центроплане, утопленных воздухозаборников и обшивки из радиопоглощающих материалов. Снижение ИК-заметности H IX осуществлялось экранированием истекающих из двигателей струй "бобровым хвостом" центроплана, а также применением системы охлаждения струй. Все эти приемы практически полностью совпадают с техническими решениями, использованными тридцать лет спустя в американской технике "Стелс". Широкомасштабное применение техники "Стелс" было предпринято фирмами "Локхид" и "Нортроп" в 1970-1980 годах в ударном самолёте F-117A и стратегическом бомбардировщике B-2.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

ДО ДНЯ СКОРБОТИ

Пам’ять – категорія вічна

Цьогоріч, як і багато років поспіль, до Дня скорботи і вшанування пам’яті жертв війни Вінницька обласна універсальна наукова бібліотека ім. К. А. Тімірязєва створила дві виставки книжкової та журнальної періодики: “Молодість, обпалена війною” та “Тільки пам’ять не сивіє”.

– Подібні акції ми проводимо щороку, – розповідає директор бібліотеки Наталія Морозова. – Відвідувачі закладу мають можливість ознайомитись з цікавими матеріалами. Тут є спогади очевидців, укладені в серіальних чи неперіодичних виданнях, публікації у газетах та журналах про життя в часи окупації, в концтаборах, чимало ексклюзивних фото років Другої світової війни. Слід відзначити, що публікації у журналах стосовно подій тих часів виходять все рідше й рідше, а тому знайти щось “свіже” майже неможливо. Проте, у періодиці за 2005 рік і раніше є багато цікавих матеріалів з фото та статистикою воєнних та повоєнних років.

У книжках, представлених на виставках, описані події, які відбувалися в Україні та, зокрема, на Вінниччині. Серед них монографія “Окупація Вінниці” Василя Кулікова, збірка “Повоєння. Спогади Киянина” Дмитра Маликова, де описане життя на значній частині української землі у 40-х – 50-х роках минулого сторіччя. У виданні є яскраві розповіді про Немирів, Вінницю, Львів, Київ.

Експозиції, присвячені Дню скорботи і вшанування пам’яті жертв війни, розгорнуті також в усіх бібліотеках Вінниці та області. Виставки триватимуть до 24 червня, тому кожен охочий може знайти вільну хвилину та завітати у найближчу бібліотеку впродовж тижня.

Вікторія Надкирнична. Фото автора.

АВІАМОДЕЛІЗМ

Змагались юні моделісти Поділля

Хто із вас зуміє зробити ракету? Напевно, ствердну відповідь на це запитання дадуть одиниці. А ось десятки вихованців ракетомодельних гуртків Вінниччини, а це школярі молодших і середніх класів, не тільки власноруч виготовляють ракети, а й запуска- відбулись змагання юних ракетомоделістів.

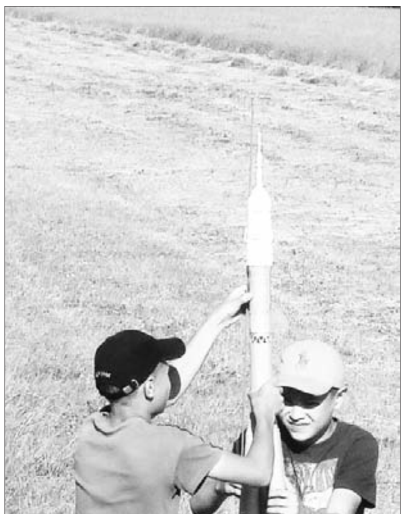

Ракетомоделювання – один із найцікавіших видів дитячої науково-технічної творчості. Спортсмен має виготовити та запустити модель ракети. І хоча перші моделі ракет злетіли в небо ще на початку минулого сторіччя, саме бурхливий розвиток космонавтики в 60-70-ті роки сприяв розширенню мережі ракетно-космічних гуртків. Не оминув цей підйом і Вінниччину. Не зважаючи на великий спад в кінці 80-х і майже повний занепад у 90-ті роки, ентузіасти ракетомоделювання зуміли зберегти цей високотехнічний вид творчості молоді на теренах області. Адже цей спорт дає широкі можливості для розвитку пізнавальних і творчих здібностей учнів.

Авіамодельна лабораторія Авіаційного спортклубу Вінницької обласної організації ТСО України для задоволеня інтересу учнівської молоді до теми освоєння космосу та астрономії, створила гурток “Космічне моделювання і макетування”, який є відносно новим серед інших аматорських спортивних гуртків міста. Космічна тематика досить цікава, знаходиться на вістрі науки та технологій, тому діти виявляють неабияку зацікавленість і наполегливість, займаючись в ньому. Гурток розвиває технічне мислення, розширює світогляд, надає навички роботи з ручним інструментом, ознайомлює з технологіями обробки конструкційних матеріалів.

Вихованці авіамодельної лабораторії займаються у гуртку майже 3 роки. В перший рік навчання вони вивчають історію космонавтики, зміну уявлень людей про нашу Землю, Всесвіт і місце людей в ньому. А з технічного боку вихованці опановують реактивний рух, будують найпростіші ракети. В подальшому вихованці більш глибоко ознайомлюються з різновидами ракетних двигунів, конструкціями ракет і космічних апаратів. Вчаться і на практиці будують складні моделі ракет і моделі-копії відомих і знакових космічних кораблів. Подібні гуртки діють і в інших містах Вінницької області Літині, Тульчині, Могилів-Подільському тощо.

Вже традиційно щороку на початку літа у Вінницькій області серед молоді проводиться особисто-командна першість у змаганнях з вільно літаючих моделей, ракетомоделювання та повітряних зміїв. Цього року змагання відбулись 10 – 13 червня на аеродромі авіаційно-спортивного клубу Вінницької обласної організації ТСО України (с. Сутиски).

Перший день змагань проходив за участю ракетомоделістів. Боротьба відбулась у чотирьох класах моделей ракет: S-6-А – моделі ракет, політ на тривалість польоту зі стрічкою, “Салют А” – моделі ракет, політ на тривалість польоту з парашутом, “Планета-С” – моделі двоступеневих ракет, політ на тривалість польоту зі стрічкою, S-7 – моделі-копії ракет, політ на реалізм польоту.

В особисто-командній першості у змаганнях брали участь члени Вінницького обласного центру технічної творчості молоді (ОЦ ТТМ), гуртка “Космічне моделювання і макетування” авіамодельної лабораторії АСК Вінницької обласної організації ТСО України, гуртків Вінницької області з Тульчина, Літина, Могилів-Подільського та інших міст.

Відновлюючи досвід минулих десятиріч, юні ракетомоделісти з року в рік суттєво покращують особисті досягнення, набувають певного досвіду у конструюванні та виготовленні ракет. У цьому році команда гуртка “Космічне моделювання і макетування” у складі Андрія Рудніцького, Олексія Рудніцького, Євгена Андрющенка та Назара Кошева здобула 1 місце у командному заліку, зайнявши перші та другі місця в особистому заліку у всіх чотирьох класах ракет.

Треба було бачити, з яким бажанням, натхненням, завзятістю готували свої ракети гуртківці на змагання. Уважно і акуратно складали парашути, перевіряли все необхідне до змагань. Команду на громадських засадах тренує член авіамодельної лабораторії АСК, офіцер запасу Радіон Рудніцький.

Привернув увагу виступ цієї команди у класі S-7 – моделі-копії ракет. Юнаки своїми руками створили копію відомої ракети-носія “Союз ТМД”. Не зважаючи на розмір ракети, а у висоту вона сягає 110 сантиметрів, вони зуміли успішно підняти її у повітря і заслужено посіли 1 місце.

За сприянням авіамодельної лабораторії АСК вперше виступила команда ракетомодельної секції авіамодельного гуртка з міста Могилів-Подільського (керівник Сергій Збражек). Кращим ракетомоделістом команди став Владислав Андрійчук.

Досягнення юних “ракетників” авіамодельної лабораторії АСК Вінницької обласної організації ТСО України та авіамодельного гуртка м. Могилів-Подільський відзначити цінними подарунками спонсор авіамодельної лабораторії АСК – Міжнародний благодійний фонд “ЄвроАзія”, який очолює Олексій Іваценко.

У наступні два дні юнаки змагались на першість області з вільнолітаючих моделей (безмоторні планери, гумомоторні планери, радіокеровані планери) та повітряних зміїв. Взяло участь 9 команд з районних міст Вінницької області. Вперше після тривалої перерви виступила команда Палацу дітей та юнацтва м. Вінниці.

Складні погодні умови, а саме потужний вітер, що перешкоджав запуску моделей, не дали можливості розкрити у повній мірі потенціал команд – учасників змагань. Команда Палацу дітей та юнацтва м. Вінниці здобула 1 командне і 1 місце в особистому заліку (Антон Бондарук) у змаганнях безмоторних планерів. У першості гумомоторних моделей 1 місце в особистому заліку здобув вінничанин Максим Судома, а серед спортсменів, котрі виступали в категорії радіокерованих планерів, – 2 місце виборов Павло Мазур. Через примхи погоди не виступила молодша група команди з маленькими моделями. Друге командне місце в цей день змагань зайняли спортсмени авіамодельного гуртка м. Могилів-Подільського. Представники цієї команди Микола Когут та Владислав Андрійчук зайняли перші місця в особистій першості.

На заключний день змагань відбулась першість серед пілотів повітряних зміїв. Перше командне місце зайняли спортсмени авіамодельного гуртка м. Могилів-Подільського, а в особистій першості перемогли Микола Когут, Владислав Андрійчук та Ілля Береза (керівник гуртка Олександр Водзянівський).

Як зазначив Головний суддя змагань Лоенід Хіміч, своїми досягненнями вихованці спортивно-технічних гуртків Вінниччини надають приклад як можна завдяки старанням і наполегливій праці досягти значних результатів не тільки у науково-технічних видах творчості молоді, а також і в іншій улюбленій справі.

Микола Каськов. Фото автора.

СТРІЛЬБА

Влучив на “бронзу”

На Кубку світу у стрільбі з пневматичного пістолета з 10 метрів, що проходив днями у Мюнхені, спортсмен-інструктор Центрального спортивного клубу Збройних Сил України працівник ЗС України Павло Коростильов посів третє місце. Цього разу перспективний армійський юніор поступився лише індусу Джіту Раї (“срібло”) та іспанцю Пабло Каррера (“золото”).

Варто зазначити, що для 16-річного українського стрільця ці змагання стали першим досвідом участі у фіналі Кубку світу не в якості юніора. Незважаючи на це, Павло впевнено взяв “бронзу”.

– Для мене це цілком нормально. Я люблю перемагати, – заявив журналістам спортсмен.

Раніше, Коростильов в якості юніора став першим на чемпіонаті Європи в Москві. Був призером чемпіонату Європи в Осієку (“золото” та “бронза”, 2013), Оденсе (“бронза”, 2013) і Болоньї (“бронза”, 2012).

ПЛАВАННЯ

“Щоб досягати вершин, потрібно любити те, що робиш...”

У рамках змагань Міжнародної ради військового спорту у швейцарському місті Тенеро відбувся Чемпіонат світу з плавання серед військовослужбовців.

Як розповів голова делегації – начальник 95 групи спортсменів-інструкторів вищої кваліфікації Управління спорту Міністерства оборони України підполковник Сергій Шевчук, всього у Чемпіонаті брали участь 17 країн. Та лише 10 країн вибороли призові місця. Українські військові спортсмени здобули 8 медалей, з яких зокрема, 1 золоту, 2 срібних та 5 бронзових. Загалом, українська команда армійців посіла 6 місце у командному заліку.

Тріумфатором української команди стала працівник ЗС України Ірина Главник. З Чемпіонату вона повернулася одразу з двома нагородами – “золотом” та “сріблом”.

Спортсменка, яка розпочинала свої тренування у басейні ЦСК Збройних Сил України, розповіла, що участь у змаганнях серед військових брала вперше, але секрет її перемоги не в тому, що новачкам, як кажуть щастить.

– Щоб досягати вершин, потрібно любити те, що робиш. Саме це є запорукою успіху в будь-якій справі, особливо – у спорті, – зазначила золота медалістка.

ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА

Срібло та бронза на ЧЄ

В Баку (Азербайджан) завершився чемпіонат Європи з художньої гімнастики. В ході змагань, було розіграно дев'ять комплектів нагород – один в особистому багатоборстві, три в групових вправах. Ще за п'ять комплектів змагались юніорки.

В активі збірної України дві медалі – срібна і бронзова. Бронзу виборола Ганна Різатдінова у змаганнях дорослих спортсменок в особистому багатоборстві, набравши в сумі за чотири вправи (обруч, м'яч, булави, стрічка) 71.649 бала. Перемогла росіянка Яна Кудрявцева (73,499), срібло в активі білоруски Мелітіни Станюті (74,416).

Срібним призером стала юніорка Валерія Ханіна у вправі зі стрічкою (15,750). Кращою була росіянка Ірина Анненкова (15,816), бронза дісталася представниці Ізраїлю Ліні Ашрам (15,650).

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Богдан Бондаренко – тріумфатор “Діамантової ліги”

У Нью-Йорку на п'ятому етапі “Діамантової ліги” два українських атлети посіли два призових місця.

Богдан Бондаренко здобув блискучу перемогу у стрибках у висоту, повторивши рекорд Європи і встановивши новий національний рекорд України. Він з першої спроби подолав планку на висоті 2,42 м. До речі, попереднє досягнення (2,41 м) також належало Богдану. Його він реалізував у 2013 році, на етапі “Діамантової ліги” в Лозанні. Другим у Нью-Йорку став катарець Мутазі Есса Баршев, якому також підкорилася висота 2,42 м.

Інший український спортсмен Андрій Проценко висоту у 2,35 м зміг взяти лише з третьої спроби. Цей результат став його особистим рекордом і забезпечив йому третє місце.

У загальному заліку змагань Бондаренко і

Баршев ділять перше місце – по 6 очок. Третю позицію займає росіянин Іван Ухов, який цей етап пропустив.

Загалом у Нью-Йорку було встановлено чотири кращих результати світового сезону. Їх авторами стали ямайський бігун Уоррен Вейр (200 м) – 19,82 с, пуерторіканець Хав'єр Калсон (400 м/б) – 48,03 с, Фабіана Мурер з Бразилії (жердина) – 4,80 м і німкеня Лінда Стал (спис) – 67,32 м.

Наступний, шостий етап “Діамантової ліги” відбудеться 3 липня в Лозанні (Швейцарія).

ЧЕРЕЗ РОСІЙСЬКУ АГРЕСІЮ

Україна втратила право на проведення Євробаскету-2015

Євробаскет-2015 повинен був пройти в шести українських містах: у Києві, Дніпропетровську, Донецьку, Харкові, Львові та Одесі. Однак через нестабільну ситуацію в країні, а також через відсутність фінансування з боку держави будівництво спортивних багатофункціональних арен було припинено.

Нажаль, Рада ФІБА Європи після ретельного розгляду поточної політичної ситуації та враховуючи ступінь безпеки в Україні, ухвалила рішення про позбавлення права України на проведення даного заходу. Нову країну-господарку Євробаскету-2015 баскетбольні чиновники назвуть найближчим часом.

Тим не менше, Рада ФІБА прийняла до відома зусилля, зроблені Федерацією баскетболу України і гігантські кроки країни в останні роки, в тому числі 6-е місце на Євробаскеті-2013 та участь у чемпіонату світу 2014 року. У зв'язку з цим, вона заявила про свою готовність допомогти ФБУ в її зусиллях щодо популяризації баскетболу і вирішила уповноважити Президента ФІБА Європа Тургая Деміреля та Генерального секретаря Каміла Новака негайно розпочати переговори з українською стороною про можливість країни приймати Євробаскет 2017 року.

Протягом наступних двох тижнів в Україну приїдуть Тургай Демірель і Каміл Новак для підписання договору про проведення Євробаскету-2017. Що стосується Євробаскет-2015, то новий конкурс буде відкритим для всіх європейських федерацій, заявки можуть містити одну або декілька країн-господарок. Всі зацікавлені сторони повинні подати необхідні офіційні документи та гарантії до 31 липня 2014 року.

Футбольні баталії паралельно з Мундіалем

У Варшавсько-Одеській зенітній ракетній частині Повітряних Сил Збройних Сил України, де командиром полковник Ігор Колєсник, паралельно зі світовим футбольним форумом у Бразилії відбулась першість військової частини з футболу. Захоплюючі матчі світової футбольної першості надихнули учасників змагань на відданість боротьбі на футбольному полі та сприяли додержанню принципів фейр-плей.

Загалом, у двотижневому турнірі брали участь 10 команд. За перебігом турніру спостерігали командири та особовий склад частини, а групи підтримки команд-учасниць надихали футболістів на запеклу боротьбу. Загалом, змагання видалися непередбачуваними та цікавими.

Почесне перше місце виборола команда підрозділів бойового забезпечення. Її капітана – пожежного солдата Лисицю С.В. було визнано кращим бомбардиром турніру. Друге місце посіла команда автоматизованого командного пункту на чолі з начальником АКП майором Андрієм Івановим. Трійку переможців замкнула команда третього підрозділу, де командиром підполковник Андрій Копич.

В урочистій обстановці командир частини вручив команді-переможниці футбольний м'яч та кубок. Інші команди-призери нагороджено почесними грамотами.

Михайло Котелевський.
Фото Володимира Гіги.
Спеціально для “Крила України”.

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко. “Крила України”

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 16791 Зам. № 142223.
Перший редактор Сергій Свенцицький

Вид командних змагань

Промовець

Прісне печиво

Море у Тихому океані

Весільний головний убір нареченої

Румунський футболіст

Третій з біблійних патріархів

Прихильність до кого-небудь

Самохідний міномет

Східна настільна гра

Німецький композитор

Український футболіст

Пишний будинок монарха

Провінція в Афганістані

Американська мавпа

Видатний німецький винахідник

Майстер повітряного бою

Корінний народ Криму

В'єтнамський національний суп

Хвороба хлібних злаків

Бобова культура

Лісовий птах

Місто у Франції

Посудина для квітів

Місто в Японії

Видатний німецький вчений

Видатний майстер бойових мистецтв

Французький письменник

Літера церковнослов'янської абетки

Задум, проект

Продукти харчування

Акваріумна рибка

Велика азійська ріка

Країна Східного Сонця

Південна злакова рослина

Популярний ігровий персонаж

Річка у Китаї та Казахстані

Розмінна монета в Лаосі

Домен верхнього рівня

Строфа у Корані

Сигнальний ріжок

Японське театральне мистецтво

Волосяний покрив тварини

Вид холодної зброї

Французька співачка

Місто в Росії

Пам'ятник

Кантон у Швейцарії

Розчин смол чи ефірів у спирті

Українське жіноче ім'я

Театральні підмостки

Європейська співдружність

Марка літака

Наука про комах

Мінерал, різновид агату

Пастуша пісня

Благодійна діяльність

Початок чого-небудь

Місто у США, столиця штату

Язичник (заст.)

Озеро у Гірському Алтаї

Український курорт

Одиниця виміру дози опромінення

Невеличкий залізничний візок

Жіноче ім'я

Французький актор і режисер

Річка в Росії

Істина

Нота

Країна в Африці

Американський письменник

Давньоримський філософ

Заклад із стравами та напоями

Свійська однокопитна тварина

Місто у Бельгії

Змія родини гадюкових

Київський під'їзд перетворили на шедевр українського колориту

Маки, соняшники, хати під стріхою, лелеки, церкви, українська символіка відтепер прикрашає вхід у під'їзд однієї із багатоповерхівок у Києві. Мешканці розповідають, що тепер їхній будинок став своєрідним екскурсійним об'єктом, адже побачити малюнки та сфотографувати їх приходить багато людей.

Заїзд для колясок розмалювали вишиваними узорами. А на стіну перед входом повісили прапор України.

– Мною керує бажання жити в гарній Україні, – зазначила ініціаторка проекту та мешканка цього під'їзду Юлія Герасимович. – Я знайшла в інтернеті людей, заплатила їм, поставила завдання і сказала, що саме я хочу бачити. Якщо хтось буде робити щось подібне по моїм стопам, я буду гордитися вами, українці.

Жінка розповідає, що на окультурення під'їзду скидалися всі разом.

АВТОДРОМ

Murano III: іміджеві традиції

Після першого пришестя у 2002 році Murano, із притаманним йому на той час футиристичним дизайном, відразу став іміджевим автомобілем. І, навіть, після його оновлення у 2009-му, він, як і раніше орієнтувався на власників, дизайн для яких був одним із ключових пунктів під час вибору авта. Зовнішність Murano 2015 модельного року, що дебютував на мотор-шоу в Нью-Йорку, у цьому сенсі також не змінилася, адже новинка чимало перейняла від концепт-кара Resonance, показаного минулого року в рамках Детройтського автосалону.

Масивні V-подібна решітка радіатора, L-подібна оптика, глибокі штампи на бортах – усе це перекочувало на серійний автомобіль. Варто зазначити, що внаслідок цього значно покращились аеродинамічні характеристики автомобіля. Коефіцієнт опору Murano III становить лише 0,31. За цим показником нова генерація "обскакала" попередника аж на 16 відсотків.

Інтер'єр автомобіля виглядає не менш сучасно. За рахунок величезного панорамного даху в салоні стало значно світліше. Крісла від Zero-Gravity вражають своєю ергономічністю. Розробники запевняють, що вони спрофільовані на основі розробок у космічній галузі. Центральна консоль значно додала у ширину та позбулася неймовірної кількості кнопок. Із 25 кнопок, що були у попередника, залишилися лише десять. Майже все управління бортовою електронікою відтепер можна здійснювати з 8-дюймового сенсорного дисплея. Панель приладів, на яку виводиться уся необхідна водієві інформація, позбулася аналогових покажчиків і стала повністю цифровою.

Щодо лінійки силових агрегатів, які встановлюватимуться на Murano нової генерації, відомо дуже мало. Поки що є інформація про модернізований бензиновий 3,5-літровий V6, здатний продукувати 260 к.с. Мотор агрегатуватиметься із безступінчастим варіатором. Зважаючи на те, що Мурано не позиціонується як позашляховик, у базовій комплектації він продаватиметься передньоприводним. Втім повний привід буде доступним як опція. У планах виробника також створення гібридної версії кросовера.

Сергій Клименко. "Крила України".